

TEDNIK

Štev. 34

Trbovlje, 27. avgusta 1955

Leto VIII

Ob velikem kulturnem prazniku rudarjev v Senovem Pred 30. leti se je začelo

Iz vsake prireditve senovškega kulturnega tedna je vela ustvarjalna moč senovskih rudarjev — Prireditve se je ogledalo nad dva tisoč ljudi — Zanimiv prikaz gospodarske dejavnosti — Slovesno razvitje prapora

Svobodarska misel v Senovem ni nova! Vzklila je pred tridesetimi leti v peščici naprednih rudarjev, ki so spoznali, da je to pravzaprav njihovo edino orožje v boju za doseg svojih pravic. Nalik plamenu je butnila na dan in v nemala rudarje drugega za drugim.

Ime »Svoboda« je dalo slutiti, da se bodo okrog nje strnili vsi mali, zatirani in brezpravi rudarji. Senovo je bilo — pisalo se je leto 1925 — res majhno. Peščica rudarjev je takrat rudarila tučen blaginjo in bogastvo, sebi ubožstvo. Velika pa je bila njihova »Svoboda«, okrog katere se je v nemala misel o upor.

Krepko je pognala kal. V raz-

meroma kratkem času je senovska »Svoboda« postala žarišče prosvetljenja ondolnih ljudi; postala je središče napredne miselnosti in porok, da tudi tod raste rod revolucionarjev.

Senovski svobodarji so previharili vse, kar se jim je zoperstavilo! Ni jih omajalo zatiranje, preganjanje in slednjiš prepo-

ved društvenega delovanja oz. razpust »Svobode«. Ustanovili so novo društvo z drugim imenom, toda z istimi cilji.

Prišel je čas, ki so ga slutili in bili pripravljeni nanj. Ni jih strli. Med zmagovalci so bili tudi senovski svobodarji.

posamezni igralci so v to delo vložili mnogo truda. Starejši in mlajši igralci so pokazali, da delajo v delavskem društvu, ki je krepko zaoralo v ledino in (Nadaljevanje na 2. strani)

Kulturni teden je v celoti uspel

V spomin na ustanovitev »Svobode« in v počastitev desete obletnice osvoboditve, so Senovčani imeli od 14. do 21. avgusta kulturni teden združen z gospodarsko in živinorejsko razstavo.

Počeniš od ponedeljka pa do nedelje so Senovčani v zelo le-

pem številu obiskovali prireditve za prireditve. Nastopile so vse skupine »Svobode«. Med najuspešnejše prireditve celotnega praznovanja pa lahko štejemo uprizoritev »Celjskih grofov«, ki jih je njihova igralska družina naštudirala v razmeroma kratkem času. Družina oz.

Priprave za veliko politično, gospodarsko in kulturno manifestacijo Zasavja so v polnem teku

„Posavski teden“ mnogo obeta...

Za prireditve II Posavskega tedna vlada vsepovsod po Zasavju veliko zanimanje. Že sedaj se delovni kolektivi pripravljajo na obisk te pomembne manifestacije, ki bo od 1. do 9. oktobra v Brežicah.

V nad 80 metrov dolgi avli pri »Agro-servisu« na železniški postaji v Brežicah bo urejena velika razstava naše industrije, kmetijstva in obrti. Po udarek razstave bo na kmetijstvu. Kmetovalci in kmetje bodo razstavljali pridelke poljedelstva sadjarstva, vinogradništva in druge. Lani je imela razstava bolj simboličen pomen, letos pa bo imela izrazito komercialen značaj, saj bodo lahko razstavljalci prodajali svoje izdelke.

Razstavo bodo odprli v soboto, 1. oktobra ob 8. uri zjutraj in bo odprta vsak dan do prihodnje nedelje, 9. oktobra. Zvečer bo v veliki dvorani Prosvetnega doma otvoritveni koncert, na katerem bosta sodelovala brežiški orkester in pevski zbor. Za nedeljo dopoldne je pripravljena velika živinska razstava in nogometni turnir. Naslednje dni bodo kvalitetne prireditve s sodelovanjem Radia Ljubljana, koncert opernih arij ob sodelovanju prvakov ljubljanske Opere s tenoristom Franciom na čelu koncertnega iz Sevnice ali Ljubljane, gledališka dela in za zaključek velike medruštvene motorne dirke.

Posebna novost bo velik konjski in živinski sejem, ki ga bo organizirala brežiška kmetijska zadruga. Le-ta bo odslej vsako leto.

Na razstavišču bodo pripravili tradicionalno poskušnjo najboljših vin brežiške okolice. Urejena bo tudi posebna razstava. V gostišču bodo na razpolago najboljša vina in izbena jedila. Vsak dan bodo igrali godbe na pihala in orkestri.

Kot vidimo, bo poskrbljeno za vse. Posamezniki in skupine si bodo lahko ogledali znamenitosti Brežic: Posavski muzej v gradu in lepo brežiško okolico. Direkcija »Posavskega tedna« bo pripravila avtobuse za ogled Pišec Bizeljskega, Kumrova, Čateških Toplic in drugum. Prav bi bilo, da bi vsi obiskovalci »Posavskega tedna« sporočili direkcciji, kam bi radi na izlet in koliko bo oseb, da bo le-ta lahko pravočasno izdelala razpored izletniških voženj. Med razstaviščem in mestom bo stalno obratoval avtobus.

Vabimo vse prebivalce Zasavja na ogled te velike razstave.

Sprejet je statut občine Zagorje

V teh dneh sprejemajo po naših občinah statute bodočega poslovanja. Tudi v Zagorju so preteklo soboto odborniki na svoji drugi seji sprejeli to važno določilo, ki obsega celotno poslovanje nove občine in njenih odborov.

Po izpolnjenem statutu ima mestna občina Zagorje devet svetov, ki bodo vodili celotno delo nove občine. Na tej seji so izvolili tudi predsednika in članke vseh devetih svetov.

Za predsednika Sveta za splošno upravo, ki upravlja zadeve s področja organizacije in

delo upravnih organov, so izvolili tov. Štefana FLISKA in šest članov. Za predsednika Sveta za gospodarstvo, ki obravnava in predlaga družbeni plan ter opravlja zadeve s področja gospodarstva, vodnega gospodarstva in financ so izvolili tov. Franca LUDOVICA in deset članov. Svet za komunalne zadeve, ki opravlja zadeve s področja urbanizma, gradbeništva, prometa cest in ostalih dejavnosti bodo vodili tov. Milko GOSTISA in šest odborov. Za predsednika Sveta za kmetijstvo so izbrali tov. Leona PRASNIKARJA in šest odborov. Za predsednika Sveta za šolstvo so izvolili tov. Franca KLUNA in šest odborov. Za predsednika Sveta za prosveto in kulturo je bil izvoljen tov. Dušan KOLENC. Za predsednika Sveta za zdravstvo so izvolili tov. dr. Janeza KOLAVTILJA. Za predsednika Sveta za socialno skrbstvo tov. Franca GOLOBA in za predsednika Sveta za delo in delovna razmerja tov. Avgusta ZUPANČICA.

V vseh naštetih svetih bo delalo približno osemdeset ljudi. Vsi sveti bodo obravnavali mnoga važna vprašanja, ki so bistvene važnosti za razvoj in napredek Zagorja.

Nova občina ima med drugim tudi krajevne urade v Cemšniku, Sentgotardu, Mišah, Senožetih in Poljsniku; krajevni odbori pa so v šestnajstih vaseh.

S sprejetjem statuta je občina Zagorje sprejela najvažnejši akt svojega nadaljnjega delovanja.

Edvard Kardelj, Franc Leskošek in Boris Kraigher v Krškem

V sredo zvečer so na svoji poti po Stajerski obiskali tovarno celuloze in rotopapirja na Vidmu podpredsednik Zveznega izvršnega sveta Edvard Kardelj, član Zveznega izvršnega sveta Franc Leskošek-Luka in podpredsednik Izvršnega sveta LRS Boris Kraigher.

Pred vhomom v tovarno so goste sprejeli direktor tovarne Milan Dimnik, predsednik občine Krško Stane Nunčič, sekretar videmskega komiteja ZK Babič, direktor gradnje tovarne ing. Vladimir Segar in celoten delovni kolektiv.

Velika zmaga delovnega kolektiva tovarne rotopapirja na Vidmu Po štirih letih trdega dela

Dolgo pričakovano obratovanje tovarne roto papirja na Vidmu pri Krškem se je pričelo v petek, 19. avgusta. Delovni kolektiv te nove tovarne slavi s pričetkom obratovanja z vodilnim osebjem in agilnim direktorjem tovarne tov. Dimnikom veliko zmago. Vse potrebe po roto papirju v naši državi bomo krili odslej sami in bomo imeli roto papir še za izvoz. Z začetkom obratovanja te tovarne bo država prihranila lepo število deviz; saj smo morali veliko večino roto papirja doslej uvažati iz tujine. Že letošnje leto bo tovarna na Vidmu izdelala 4000 ton roto papirja, prihodnje leto pa 20.000 ton, s čimer bodo krite vse potrebe po časopisnem papirju v naši državi. Z nekaterimi izpopolnitvami pa bo tovarna lahko še povečala proizvodnjo, tako da bo tovarna do leta 1960 zmogla producirati letno 30.000 ton roto papirja.

Pred štirimi leti so začeli graditi tovarno

Ko so pred štirimi leti pričeli z gradnjo tovarne, so napravili lahko samo grob proračun gradbenih stroškov. Jasno je, da ni šlo mogoč tedaj se vedeti, koliko bo stala tovarna do svoje zgotovitve. Pod spretnim vodstvom direktorja tovarne tov. Dimnika in tehniškega direktorja tov. inž. Sege, ki je v svetu priznan strokovnjak v papirni industriji, je začela rasti nova tovarna — vedno hitreje in hitreje so se kazali obrisi tega velikega tovarniškega objekta. Vrsta novih naprav je bila potrebna, razne delavnice in podobno. Tovarna je sedaj dogotovljena. Velika tovarniška dvorana meri 150 metrov v dolžino in 30 metrov v širino. V tej dvorani so v rekordno kratkem času postavili najmodernejši papirni stroj tovarne VOITH iz Nemčije, ki je stal približno 1 milijardo 300 milijonov dinarjev. Ta stroj bo bruhal iz sebe vsako minuto 350 metrov roto papirja. Vse strojne naprave v tovarni so izdelane po ameriških in švedskih patentih, gradbena dela v tovarni pa je opravilo novomeško gradbeno podjetje »Pionir«.

Sedaj je v tovarni zaposleno 700 delavcev

Tovarna roto papirja in celuloze na Vidmu zaposluje sedaj nad 700 delavcev. Ko pa bodo dokončana v tovarni vsa montažna dela se bo število delavstva zmanjšalo za okrog sto delavcev, ki bodo dobili delo potem drugje. — Delovni kolektiv ima velike zasluge pri izgradnji te velike tovarne. Mnogo

truda je vložil v svoje delo, ki je sedaj kronano z uspehom.

V tovarni pa je seveda poskrbljeno tudi za delavce. Podjetje je zgradilo zanje veliko število stanovanj. Zraslo je novo tovarniško naselje s sto novimi družinskimi stanovanji, v načrtu pa je gradnja še nadaljnjih stanovanj.

Lep plavalni bazen, ki so ga

zgradili poleg tovarne, pa bo služil delovnim ljudem podjetja v prostem času za osvežitev in razvedrilo.

K veliki delovni zmagi kolektiva tovarne na Vidmu čestitajo vsi ostali delovni kolektivi v Zasavju in mu želijo nadaljnje delovne zmage!

—ar.

IZID TEKMOVANJA DOPIŠNIKOV

„Zasavskega tednika“ pod geslom „Deset let svobodne graditve“

Letos februarja smo razpisali v našem glasilu tekmovanje dopisnikov, s katerim smo povabili vse naše stane sodelavce in priložitne dopisnike, da nam ob praznovanju desete obletnice osvoboditve poročajo o razvoju družtev, organizacij, podjetij in ustanov, delu organov delavskega samoupravljanja v rudnikih, tovarnah in drugih industrijskih podjetjih Zasavja. Za enajst najboljših časnih prispevkov smo razpisali kot prvo nagrado 5000 din, pet nagrad po 2000 din in pet nagrad po 1000 din.

Tekmovanje je bilo sprva določeno le do 15. maja. Ker pa smo do tega časa prejeli presenetljivo število sestavkov, smo tekmovalce podaljšali do 22. julija. V vsem tem času smo prejeli res veliko gradiva, v katerem so naši dopisniki obravnavali lepe uspehe z vsega področja našega ustvarjanja.

Posebna komisija je prebrala vse gradivo in sklenila, da se nagradijo sledeči dopisniki:

Prva nagrada se ne podeli, ker noben sestavek ni izrazil pomembnosti.

Drugo nagrado v znesku 2000 din prejme tov. JOŽE STOK-KOROTAN iz LJUBLJANE za delo »REZGETANJE V BOBNU«.

Tretjo nagrado v znesku 2000 din prejme naš novinar tov. MILAN VIDIC za delo »UTRIP REVIRJA«.

Četrto nagrado v znesku 2000 din prejme tovariš MARIJAN LIPOVŠEK iz ZAGORJA za sestavek »DESET LET SOCIALISTIČNEGA ČLOVEKA«.

Peto nagrado v znesku 2000 din prejme tov. BOŽA SMAGUR, študen iz Trbovelj, za sestavek »350 METROV V MINUTI«.

Komisija je sklenila, da podeli še šesto nagrado v znesku 2000 din tov. TONETU ZAGORCU iz RADEČ za delo »V TOKU CASA«.

Prvo nagrado v znesku 1000 din prejme tov. MILAN VIDIC za delo »V ZAGORJU JE ZAGRMELO«.

Drugo nagrado v znesku 1000 din prejme tovariš FRANC SETINC iz KRŠKEGA za sestavek »POZDRAVLJENA DOMOVINA«.

Tretjo nagrado v znesku 1000 din prejme tovariš MARTIN ZAGAR, učitelj s Partizanskega vrha za sestavek »KULTURNOPROSVETNI NAPREDEK VASI PLANINACEBINOV«.

Četrto nagrado v znesku 1000 din prejme tovariš LOJZE AVSENAK iz SENOVEGA za sestavek »PRED OBLIČEM SVOBODE«.

Peto nagrado v znesku 1000 din prejme tov. RADO KOVAČIČ iz TRBOVELJ za sestavek »DESET LET RASTI PLANINSTVA V TRBOVLJAH«.

Uredništvo »Zasavskega tednika« se ob tej priložnosti zahvaljuje vsem dopisnikom, nagracencem pa iskreno čestita!

Uredništvo in uprava

»ZASAVSKEGA TEDNIKA«

Predsednik okraja Trbovlje tovariš Martin Gosak razvija gasilski prapor na Kleku

Program izselenskega dne v Trbovljah

Kot smo že poročali, bo 2. septembra v Trbovljah republiški izseljenski dan. Izseljenska matica v Ljubljani je predlagala Trbovlje zategadelj, ker je pred desetletji odšlo iz zasavskih revirjev največ naših ljudi v tujino za kruhom.

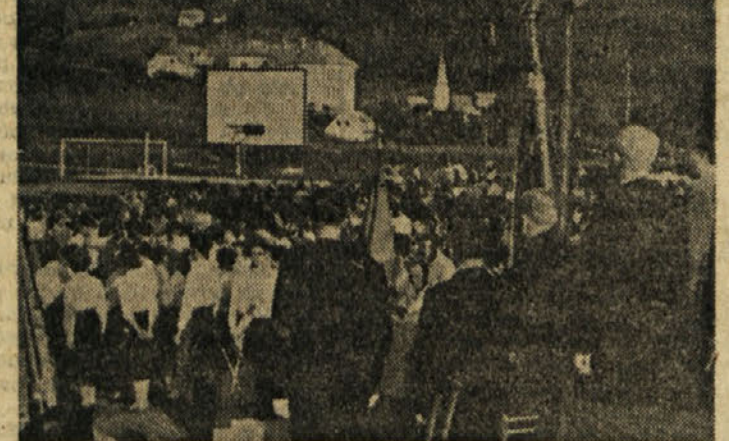
Podobor Izseljenske matice v Trbovljah je skupno z Izseljensko matico v Ljubljani sestavil bogat kulturni program. Nedvomno bo le-ta privabil ne le rojake, ki so v tem času v zasavskih revirjih, marveč vse naše ljudi, ki so po raznih krajih Slovenije na obisku pri svojih domačih.

Prireditve bo na letnem televizišču T. D. »Partizana« ob 17. uri. Sodelujejo: Gorénjski kvartet, Fantje na vasi, Ježek rudarska godba na pihala »Svobode Centrs«, mešani pevski zbor »Svobode II« in drugi. Izseljenskega dne se bo udeležil tudi predsednik Izseljenske matice tov. Ivan Regent.

V primeru slabega vremena bo prireditve v domu »Svobode Centrs«.

Vstopnina 40 din. Vabimo vse rojake in trboveljčane na to zanimivo in bogato kulturno prireditve.

Podobor STM v Trbovljah

Ob zaključku kulturnega tedna so na Senovem razvit zasavski prapori

S plenuma Republiškega odbora sindikata rudarjev v Trbovljah

S plenuma okrajnega odbora Ljudske prosvete v Senovem

Potrebno bo še

VEČ PREMOGA

Te dni je zasedal v Trbovljah plenum Republiškega odbora sindikata rudarjev Slovenije, ki sta mu prisostvovala tudi tajnik Centralnega odbora tov. Zdravice in član sekretariata CO, predsednik RO sindikata rudarjev Srbije. Plenum je imel predvsem nalogo, da pretrse organizacijske predpriprave za IV. kongres sindikata rudarjev. Jugoslavije, povezano z združitvijo s sindikatoma metalurgov Jugoslavije — drugo posebno važno vprašanje pa je bila razprava o prednatčrtih Zakona o invalidskem zavarovanju in o prednatčrtu Zakona o pokojninskem zavarovanju.

Ko so člani plenuma in gostje obravnavali prepise za IV. kongres sindikata rudarjev Jugoslavije, niso ostali zgolj pri tehničnih organizacijskih vprašanjih. Pretresli so predvsem vsebinske momente, ki bodo dali poudarek temu kongresu. Združitev sindikata rudarjev in kovinarjev je bilo eno od vprašanj, h kateremu so imeli slovenski rudarji svoje pripombe; načelno so se zedinili za združitev pod pogojem, da se iz bodoče strokovne organizacije izloči tisti, ki ne sodi med rudarje, kot n. pr. »Impol«, Cinkarna in podobno, ki so sedaj v sindikatu metalurgov in ki naj bi se vključili v kovinarstvo. Strinjali so se pa, da se jim priključita Mežica in Idrija, ki imata svoja jamska dela in sorodne probleme kot premogari.

Rudarji so tudi na široko pretresali problem proizvodnje in potrebe po premogu, ki znašajo 80.000 ton za industrijo in 45.000 ton za široko potrošnjo. Zaradi takih potreb so tudi načeli vprašanje dela ob nedeljah in državnih praznikih. Opozorili so na potrebo poštita jamskega delavca po 6-dnevnem napornem delu pod zemljo, na potrebo remontnih del za pripravo jame za normalno obratovanje. Soglašali so s tem, da bo treba

žrtvovati marsikakšno nedeljo, da bi potem nakopali potrebne količine premoga in s tem zadostili potrebam naše industrije in široke potrošnje.

Zahtevali so pa da se stori vse potrebno, da se vskladi politika cen, tako živilskih kot industrijskih predmetov, pri čemer naj bi izrekli svojo odločilno besedo pristojni višji oblastveni forumi. Analiza cene premoga kaže, da je njegova cena v primerjavi s letom 1952 za nekoliko odstotkov nižja kot v letu 1953 — sporedno pa vidimo dviganje cen vseh ostalih industrijskih proizvodov, ki so nujno potrebni za proizvodnjo premoga, kakor je to les, železo itd.

Ugotovili so nadalje, da je le v rudarstvu dosledno izvedeno načelo plačevanja po učinku. Tarfina politika, ki se sedaj sprotava, ima še svoje pomanjkljivosti. In nekateri rudniki, kot n. pr. Zagorje in drugi, že pripravljajo revizijo tarifnih pravilnikov, da bi bili v skladu s normalnim nagrajevanjem delavcev po njihovem delu.

Posebno pozornost je diskusija posvetila tudi vprašanju rudarskega naraščanja in pomanjkanju kvalificiranih delavcev v rudarstvu. Rudnik Trbovlje-Hrastnik je n. pr. dosegel v letu 1955 rudniško storitev 1,11 t, medtem ko je bila le-ta v letu 1939 0,99 t, v letu 1946 pa 0,74 t, stalež kvalificiranih rudarjev pa se mu je znižal od 1929 v letu 1952 na 1845 v letu 1954. Sedaj pa jih ima le še 1802. Sporedno pa zasledujemo znatno večjo mehanizacijo rudnika, pri čemer bi morali dvigniti število kvalificiranih delavcev. To je konkretni primer trboveljskega rudnika to vprašanje pa je ravno tako pereče v Velenju, Zagorju itd. Vzrokov za to je več: mesto, ki ga zavzema rudarstvo v primerjavi z drugimi poklici, ne zavzema zaželenega mesta — delovni po-

goji so težji kot v drugih poklicih, pokojninska osnova je ista pri rudarjih kot pri zunanjih delih itd. — vse to ne more spodbujati mladine, da bi se posvečala rudarstvu!

V drugem delu so člani plenuma pretresli glavne misli prednatčrti Zakona o pokojninskem zavarovanju, ki bo po pravil doslej nerešeno časovno delovno dobo za pridobitev pokojnine v rudarskem poklicu, in pa Zakon o invalidskem zavarovanju. Ta dva prednatčrti, skupno z zakonom o finansiranju socialnega zavarovanja, sta sedaj predmet razprav v Evropski ljudski skupščini in bosta predvideno na dnevnem redu še letos.

Vaškim društvom še več pomoči

Posebne komisije imenovane od okrajnega odbora Ljudske prosvete so opravile svoj obstoj — Treba bo razširiti tudi izobraževalno dejavnost

Minulo nedeljo je bil v Senovem plenum okrajnega odbora Ljudske prosvete zasavskega okraja.

Na plenumu so razpravljali o delovanju ljudsko-prosvetnih društev v industrijskih krajih in vseh, o delovanju posebnih komisij okrajnega odbora Ljudske prosvete in tekočih nalogah odborikov.

Znano je, da so bile na letošnji skupščini obeh okrajnih odborov Ljudske prosvete ustanovljene posebne komisije, ki imajo naloge društvom pomagati pri reševanju najrazličnejših vprašanj ljudskoprosvetne dejavnosti. Za po nekaj mesecih obstoja so te komisije zbrale nekaj

dragocenih podatkov, ki bodo osnova za nadaljnje delo. Od vseh petih komisij: komisije za instrumentalno glasbo, za vokalno glasbo, za knjižnice, dramatiko in izobraževalno dejavnost so doslej najbolj opravile svojo nalogo le komisija za instrumentalno glasbo in delno komisija za dramatiko.

Po teh prvih mesecih obstoja komisij, še ni mogoče oceniti v celoti njihovo delo. Vendar se vidi, da bo njihovo delo plodno in koristno za splošni napredek vseh društev v Zasavju.

Razumljivo je, da te komisije nimajo namena, oziroma niso bile ustanovljene zato, da bi »ed zgoraj« dirigirale kako naj o

društvu delajo, marveč predvsem zato, da bi društvom svetovale, pomagale in jih opozarjale na določene napake, ali slabosti njihovega delovanja. Pokazalo se je namreč, da bodo komisije, oziroma njihovi člani, lahko svetovali okrajnemu odboru Ljudske prosvete, katere društva so najbolj potrebna pomoči, katerim manjka to, in ono. Kajpada bodo morali člani obiskati vsa društva in se prepričati, kako delajo in kakšne imajo težave.

V bodoče bo treba posvetiti še več pozornosti ljudskoprosvetnim društvom na vasi »Svobode«, v noših centrih so se že organizacijsko utrdile in tudi kulturno-umetniško delo je v polnem teku. Tukaj bo imela večjo nalogo le komisija za izobraževalno dejavnost, kajti, znano je da izobraževanje v »Svobodah« še močno šepa. Ljudsko-prosvetna društva na vasi so v tem času pokazala koliko zmorejo. Zal, mnoga nimajo niti kulturnih hramov, potrebnih dvoran za prirejanje prireditve, manjka jim notnega materiala, kulisti in drugih prepotrebni rekvizitov. Toda, kot rečeno društva uspešno dokazujejo, da kljub težavam marsikaj zmorejo. Treba pa bo v najbližji bodočnosti poskrbeti za izobraževalno delo v teh društvih. Čim več bo kvalitetnih predavanj, tem bolje bodo kmetje razumeli naš socialistični razvoj.

Ni kraja za odboriki: razpravljali so o organizaciji večjega nastopa godb na pihala in pevskih zborov, na katerem bi zaključili praznovanje desete obletnice osvoboditve. Vendar so odboriki menili, da ne bi bil koristen tak velik nastop, ker je zvezan s prevelikimi finančnimi stroški.

Redno zasedanje delavskega sveta rudnika Senovo

Pregled polletnih uspehov in težav

Pred kratim je zasedal delavski svet rudnika Senovo. Upravitelji so razpravljali o proizvodnih vprašanjih in finančnem poslovanju podjetja ter sprejeli več važnejših sklepov za bodoče delo.

Iz poročila predsednika upravnega odbora tov. Franca Fabjana je videti, da je imel rudnik v prvem polletju lepe uspehe predvsem v proizvodnji. Največ premoga še vedno daje oddelek Zakov (50%), sledi Roštanj (25%), Srebotno (10 odst.) itd. Analizirali so tudi investicijsko dejavnost Delo okrog ještnjskega jaska so v glavnem končana.

Iz pregleda o finančnem poslovanju v prvem polletju je razvidno, da je podjetje s finančnimi sredstvi gospodarilo zelo premišljeno. Tudi družbeni plan za prvo polletje je dosežen. Na izpolnitve plana je vplivalo tudi to, da je podjetje doseglo izboljšanje sortimenta premoga. V tej smeri so si prizadevali predvsem rudarji pa tudi tehnično osebje.

Na zasedanju so ugotovili tudi nekatere pomanjkljivosti. Ponekde se še vedno troši preveč lesa. Jamski les občutno bremeni materialne stroške, zato je varčevanje z lesom velika naloga vseh rudarjev.

Direktor rudnika, tov. Cviki, je govoril o velikem povpraševanju po premogu. Predlagal je, da bi obratovali kdaj pa kdaj tudi ob nedeljah. Delavski svet je sprejel ta predlog in tako omogočil, da bo mogoče vsaj delno zadostiti povpraševanju po premogu.

Odborniki so nadalje sklenili, da bo rudnik pomagal vsem tistim rudarjem, ki zidajo lastne

stanovanjske hišice. Ustanovljen je sklad za kreditiranje graditeljem stanovanjskih hišic delavcev in uslužbencev rudnika Senovo.

Prav tako je delavski svet sklenil izdatno podpreti domače društvo TVD »Partizan«, ki se ubada z velikimi težavami. Kajpak vsem neštetim prošnjam delavski svet ni mogel ugoditi; nekaj sredstev je namenil tudi knjižnici »Svobode«. Ki lepo skrbi za prosvetljevanje občanov. Verjetno pa je najpomembnejši sklep delavskega sveta, da bo rudnik prisrkebi godbenikom »Svobode« nove uniforme in jih tako nagradil za njihovo požrtvovalno delo.

Kri za tovariša

Akcijska Rdečega križa v Trbovljah

V septembru pripravljajo Rdeči križ v Trbovljah široko akcijo za oddajo krvi. Priprave za čim množičnejšo udeležbo pri tej akciji so že v polnem razmahu. Pri mestnem odboru SZDL se je že formalno posebnim odbor, ki bo vodil celotno akcijo do čim uspešnejše zaključka.

V ponedeljek je bila seja predstavnikov delovnih kolektivov ter množičnih organizacij, na kateri so se pogovorili o nujnosti akcije. Do konca meseca bodo po vseh kolektivih sestanki, na katerih se bodo priglasili prvi krvodajalci.

TURISTIČNO-PLANINSKI TEDEN V ZAGORJU

V počastitev desete obletnice osvoboditve in 50-letnice ustanovitve Turistične zveze Slovenije bo Turistično olepševalno društvo v Zagorju v povezavi s Planinskim društvom v kraju priredilo Turistično planinski teden. Proslava je zamisljena takole:

V soboto, 3. septembra, popoldne bo ob 5. uri v mali dvorani TVD Partizana v Zagorju otvoritev razstave turistične in planinstva ter olepšave kraja Zagorje. Razstava bo odprta ves teden.

Takoj nato je zamisljen množičen odhod na Sv. Goro, kjer bomo čez noč taborili in kurili taborni ogenj. V koliko bo posameznikom morda bolj ugajal odhod na Sv. Goro šele v nedeljo, 4. septembra, zjutraj, bo verjetno organiziran za avtobusni prevoz do vzhodja te planinske postojanke tako, da bodo udeleženci lahko prišli na Sv. Goro do 8. ure zjutraj.

V nedeljo, 4. septembra, ob 9. uri dopolne je predvidena skupna slavnostna seja Planinskega in Turističnega olepševalnega društva v Zagorju na Sv. Gori. — Po seji sledi polaganje vencev na spomenik padlih borcev v NOV. Po tej slovesnosti — pričakujemo, da se je bodo udeležili tudi naši vidni ljudski predstavniki — bo sledilo ljudsko rajanje na Sv. Gori do večernega razhoda v dolino.

V ponedeljek, 5. septembra zvečer, bo v prostorih TVD Partizana v Zagorju »Lovski večer« z lovsko pojedino. Za kratke čas nam bo poskrbel oktet PD Zagorje, poig tega nam bosta zapeli nekaj pesmi tudi domačinki tov. Zupančičeva in tov. Hauptmanova.

V torek, 6. septembra zvečer, bo v kino dvorani v Zagorju planinsko-turistično predavanje s predvajanjem prekrasnega planinskega filma. Predaval bo verjetno tovaris dr. France Prešeren, rojak našega velikega pesnika.

V sredo, četrtak in petek, dne 7., 8. in 9. septembra zvečer, bo v prostorih hotela »Kum« prvič v Zagorju na dnevnem redu velika modna revija. Na tej reviji bodo nastopili deloma v tem kraju izdelani oblekah domači manekeni, kar bo napravilo prirediteljem še zanimivejšo Ogled bo ob pogrnjenih mizah v salonu Ker pa je prostor precej omejen, je priporočljivo, da si pravočasno zagotovite prostor.

V soboto, 10. septembra zvečer, bo v prostorih TVD Partizana Ribji večer z ribjo pojedino. Rudarska godba pa bo imela ob tej priložnosti promenačni koncert.

Za nedeljo, 11. septembra, ob 8. uri zjutraj pa je na dnevnem redu prvi letni občni zbor Turistično-olepševalnega društva v Zagorju v prostorih kina »Triglava«, kjer bo društveni odbor polagal obračun o svojem dosedanjem delu, istočasno pa napravil načrt za nadaljnje delo. Po skupščini sledi zaključek razstave, nato pa izlet v naravo zagorske okolice.

Kakor kaže, bodo te prireditve zelo pisane in spričo nekaterih novosti tudi močno privlačne.

V tem tednu bo tudi padla odločitev o podelitvi nagrad za najlepše pospravljena predhrija in dvorišča v zagorskem okraju, za najboljše okrašena okna, za najboljše postrežbo v gostinstvu in trgovini, prav tako za najkrajše aranžirano izložbo v Zagorju.

Ob tej priložnosti opozarjamo občinstvo še posebej na samo razstavo. Poleg ogleda najrazličnejših razstavah predmetov bodo obiskovalci lahko ocenili priporočene ročlončnice za naša okna, na kar še posebej opozarjamo naše gospodinje.

Delavsk m svelom in sindikalnim organizacijam gostinskih podjetij v premislek

O alkoholu, pijačevanju in o zlu, ki ga ta naprava med ljudmi, je bilo že veliko pisanja, še več pa govorjenja na raznih sestankih, konferencah in občnih zborih. Zaradi tega se človek težko odloči pisati in »dregati« v vprašanje, ki ni novo.

Vsekakor je tudi gostinstvo važno področje naše gospodarstvene dejavnosti, ki ga ne smemo zapostavljati in mu odrekati pomenbnosti, ki mu gre. Dogažajo se pa v naših gostinskih lokalih še vedno nepravilnosti, ki jih morajo pristojni činitelji odpraviti.

Tu in tam opazimo v gostinskih prostorih opozorila: »Vij-njenim gostom in mladini ne točimo alkoholnih pijač!« Če se ne motim, je to bistvo pravnega akta občinskega ljudskega odbora, ki so ga uslužbenec v gostinstvu dolžni spoštovati in dosledno izvajati. Na žalost pa je ta predpis za večje število »gostincev« brezpredmeten, kos papirja brez vrednosti.

Kako doseči, da ne bodo točili alkoholnih pijač že vinjenim gostom in mladini? Poostrena kontrola in občutne kazni? Ne oporekam, da ne bi s tem nekaj dosegli vsega pa ne. Mislim, da je edina rešitev v vzgoji in prevzgoji v gostinstvu zaposlenih ljudi.

Delavski svet in sindikalne organizacije gostinskih kolekti-

vov! Čas je, da s svojim članstvom z vsjo resnostjo spregovorite tudi o tem vprašanju. Tudi med vašim članstvom ne manjka očetov in mater. Pustite za trenutek ob strani druga vprašanja in zamislite se v položaj družine, katere družinski poglavar boluje za boleznijo, ki jo lahko prištevamo med težke bolezni — pijačevanjem, alkoholizmom.

Zena z otroki čaka na plačilni dan in še nekaj dni potem, kdaj se bo vrnil mož in oče z dopoldanskega »šlita«. Ura je tri, štiri, pet popoldne, družina čaka, čaka, ura je že sedem, devet zvečer... oče pa še vedno ni. Ura je enajst, končno oče je prišel! Kaj sedaj? V najboljšem primeru leže popolnoma onemogel od zaužitje pijače spat. Velikokrat pa se dogajajo v takih primerih vse bolj žalostne stvari. Kaj mislim, si lahko sami predstavljate.

Vedite, da je med nami še vedno dosti takih ki zavrpijo nad polovico svojega zaslužka v naših lokalih (nekaj poberejo tudi črne gostilne). To pa pomeni za prizadete družine revščino, živčno razrvanost, žalost, tuberkulozo.

Se marsikaj bi človek lahko napisal o tem prežalostnem poglavju. Toda za tistega, ki bo hotel razumeti smisel in namen teh vrstic, bo to d-ti to zadostovalo.

Gasilsko slavo na Kleku

Pretoklo dopoldne so na Kleku nad Trbovljami ob 25-letnici gasilске društva odkrili na svojem Domu spominsko ploščo padlim vašanom-gasilcem.

Popoldne pa se je pred Gasilskim domom zbrala množica domačinov in Trbovelčanov na slavnostni proslavi pomembne obletnice društva. V svojem govoru je okrajni gasilski poveljnik tov. Jože VODOPIVEC na kratko opisal zgodovino društva od leta 1925, ko so na Kleku že imeli prve gasilske vaje, pa do leta 1930, ko je bilo ustanovljeno sedanje društvo. Omenil je ob tej priložnosti važno vlogo gasilstva pred vojno na Kleku ne samo pri obrambi pred požarom, marveč tudi v kulturnoprosvetnem in političnem pogledu. Zlasti se ker je narodni heroj TONČKA ČEČEVA delovala v prosvetnem odseku tega društva.

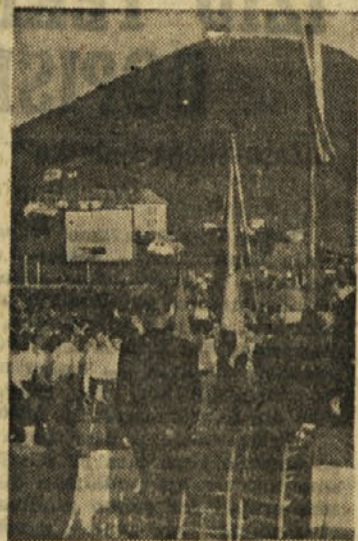
Po tem govoru je spregovoril

predsednik OLO Trbovlje tovaris Martin GOSAK kot pokrovitelj proslave, ki je tudi razvil novo društveno zastavo. Slavnosti je prisostvoval tudi ustanovitelj društva tov. Martin ZAGAR.

Po slavnostnem delu prireditve se je razvila na Kleku pred Zadržnim domom ljudska veselica ob igranju trboveljskega plesnega orkestra.

V čast izseljencem

Pododbor Slovenske izseljen-ske matice v Zagorju pripravlja za danes, soboto 27. avgusta, Vse-seli večer v čast slovenskim iz-seljencem, ki se mude te dni v Zagorju. Prireditve se bo ob lepem vremenu pričel ob 17. uri na letnem telovadšču »Partiza-na«, ob dežju pa bo prireditve v dvorani. Za obiske se priporoča Pododbor Slovenske izseljenske matice v Zagorju. M. L.

Množica Senovčanov se je zbrala na zaključku proslave kulturne-ga tedna. Na častni trbuni so bi-li ugledni politični, kulturni in javni delavci trboveljskega okraja

V okviru kulturnega tedna so v osnovni šoli otvorili gospodarsko razstavo. V šestih sobah je imel sleherni obiskovalec prilo-ko videti gospodarsko in kmetijsko dejavnost svojega kraja. Razstavljala so malone vsa se-novska in brestaniška podjetja. Razstavljali so hoteli, da bi sleherni obiskovalec dobil kar najpopolnejšo sliko o gospodar-ski dejavnosti njihovega kraja. Zato so razstavljeno blago opre-mili z grafikoni in diagrami s katerih je bila v številnih razvidna proizvodna zmogljivi-vost in napredek posameznih podjetij.

Zaključni dan kulturnega tedna

Že v zgodnjih jutranjih urah je bilo v Senovem zelo živahno. Okoliški kmetje so prignali svojo živino na sejamski prostor, kjer je bilo nagradno tekmo-vanje. Godba na pihala je ne-utrudno igrala in naznanjala gostom, da Senovo praznuje za-ključni dan svojega Kulturnega tedna. Dopoldne je v kino dvorani zasedal tudi plenum okraj-nega odbora Ljudske prosvete, o katerem poročamo na drugem mestu.

Listnica uredništva

Vsrahanje C. K., Semb. je: Ali se računajo dvojna leta za pokoj-nino tudi pred letom 1941, ako je prizadeti aktivno delal v or-nizaciji Tiger v Italiji in bil po-vezan s KP v Jugoslaviji?

Odgovor:

Po členu 25 Uredbe o do-ločitvi in prevešbi pokojnin in invalidnin, se v delovni staž za pridobitev pravice na pokojnino in invalidnino računajo dvojna leta od 15. maja 1945, ki ga je prebil: 1. v sestavi partizanskih odredov NOV in JLA, 2. v sestavi narod-noosvobodilnih formacij v anti-fašistični borbi izven meja FLRJ, 3. pri aktivnem in organiziranjem delu v narodnoosvobodilni borbi, 4. v sestavi zavezniških vojsk po 6. aprila 1941.

Kolikor hočete uveljaviti pravico, da se vam štejejo dvojna leta za pokojnino, ker ste »ktivno delali v omenjeni organizaciji v Italiji in bili politično povezani s KP v Jugoslaviji, vam svetujemo, da se glede uradne ugotovitve navedenih dejstev obrnete na Centralni Komite Zveze komun-istov v Ljubljani, ki naj vam izda o političnem antifašističnem delu v Italiji potrebno potrdilo. S tem potrdilom se obrnite na Republi-ški zavezo za soc. zavarovanje, ki bo potem po presoji primera izdal ustrezno odločbo glede pri-znanja dvojnih let za pokojnino v času pred letom 1941.

Pozabili smo na našega človeka...

Letos slovesno proslavljamo deseto obletnico naše osvoboditve, deseto obletnico tistega dne, ko je naš človek spet svobodno zadiral in pričel z vsemi silami graditi in obnovljati svojo opustošeno in porušeno domovino. Minilo je deset let, odkar smo z okupirane slovenske zemlje pregnali okupatorja in njegove pomagače. Minilo je deset let, odkar je naš človek prenehal in končal s pohodi po gozdovih, prenehal boj z okupatorjem. Minilo je deset let, odkar so se naši ljudje — vsi izčrpani in izmučeni od okupatorskih grozot začeli vračati v domovino iz strašnih okupatorskih koncentracijskih taborišč. Minilo je deset let, odkar nas je prenehal tlačiti surovi pruski škorenj.

V naši državi se je zadnja leta močno razmahnil tujski promet. Prav je tako, saj so nam devize močno potrebne. Drži pa eno: dovoljenja za vstop v našo lepo domovino ne bi smeli dati vsakomur, posebno ne ne različen nemški turist, ki je o njih zadnje čase precej govoril. Dogaja se, da mnogi bivši krvniki, ki so morili, ubijali naše ljudi, požigali domove in vasi po naši s krvjo ljudstva prepolni zemlji prihajajo na obisk v to deželo — naši ljudje pa se jim v lovu za devizami klanjajo in jim nudijo, kar se da največjo gostoljubnost. Saj je res: devize so de-

vize in vsaka še tako majhna tuja valuta je za našo državo dragocena. Drži! Turizem je zelo donosna veja narodnega gospodarstva. Dalo pa bi se urediti drugače, namreč tako, da bi dotok nemških turistov delno blokirali, na drugi strani pa povečali dotok turistov iz drugih držav ter bi bil na ta način priliv tujih deviz isti. Naše narodno gospodarstvo pa ne bi bilo prav nič oškodovano. Zdi se nam, da smo ob obilici povojnih dogodkov pozabili na našega človeka, na človeka, ki se je štiri leta z nadčloveškimi močmi boril za svojo zemljo, za svojo svobodo.

Da, pozabili smo na takega človeka. Pozabili smo v vrtnu dogodkov na tiste tihe, male, potlačene ljudi, ki jih je okupator štiri leta neusmiljeno izkoriščal in ropal. Pozabili smo na tiste ljudi, ki so padli v borbi proti krutemu sovražniku ali pa žrtve tujega nasilja darovali svoje življenje za našo svobodo, pozabili na tiste, ki so se uprli tujim zavojevalcem in izdajalcem in ki so se nesebično in neustrašno borili za svete pravice našega človeka.

Res je, da propagiramo in se borimo v svetu za uveljavljanje načela koeksistence in mirnega sožitja med narodi. Toda številne izpovedi, ko naši ljudje spoznavajo v raznih nemških turisti, ki prihajajo na oddih v našo domovino, svoje nekda-

nje mučitelje, na drugi strani pa nemške vojake, ki so ropali in ubijali naše ljudi po naši zemlji, nas svare in opominjajo, da takim turistom ne bi smeli več nuditi gostoljubja v naši državi. Številna nesramna izjavljanja raznih nemških turistov v naših letoviščih se bolj potrjujejo pravilnost te naše trditve.

Zgodilo se je, da se zmagovalce klanja premagancu, ker smo pozabili na našega človeka, ki se je štiri leta boril proti fašizmu in vsem njegovim izrodkom. Če tega ne bi bili pozabili, bi se zgodilo verjetno drugače.

Vsem pa, ki še danes tolerirajo ali pa celo zagovarjajo take in še drugačne pojave v naših letoviščih, bi zastavili dve vprašanji: ali naš človek ni enakovreden z nemškim turistom? Kje je nadalje zapisano, da mora naš človek čakati na postrežbo po pol ure in še več, medtem ko je na drugi strani nemški turist postrežen takoj?

Kje je nadalje zapisano, da se mora naš človek odstraniti od mize, ko pridejo nemški turisti, kot se je to zgodilo pred dnevi v Ljubljani v kolodvorski restavraciji?

Zakaj je položaj tak, zakaj naš človek zabavlja čez nemške turiste in našo turistično službo, nam more biti končno jasno: naš človek je bil tisti, ki se je štiri leta z rokami in zobmi boril proti surovemu, nečloveškemu okupatorju! Naš človek je tisti, ki je deset let gradil in obnovljal tisto, kar mu je kruti okupator porušil in požgal! Zato našemu človeku danes ni vseeno, da uživa nemški turist na naših tleh večjo udobnost in večje gostoljubje kot pa on sam.

Zato naj se naša gostin, podjetja in lova za tujimi devizami spomnijo našega človeka, na katerega so zadnja leta pozabili. Le tedaj bo zadosteno našemu človeku. Tedaj bomo videli, kdo je zmagovalce in kdo poraženec! Spectator.

Kaj delajo potrošniški sveti?

Zadnje dni je slišati vedno več negotovanja na račun poslovanja trgovin v Zasavju. Zlasti so predmet ostre kritike trgovine, ki prodajajo zelenjavo in sadje. Potrošniki se pritožujejo, da je zelenjava draga, da so cene teh predmetov v vsaki zelenjadni trgovini različne in podobne.

In naprej: potrošniki dobro vedo, da morajo imeti vse trgovine izloženo blago označeno s cenami. Tega predpisa pa se drži sila malo trgovin. Na prste ene roke bi jih lahko prešteli, naj si bo v Trbovljah, Zagorju, Hrastniku in drugod.

Potrošniki tudi vedo, da n. pr. zelenjava ali sadje odkupuje od

pridelovalcev več kot polovico cene, kot se prodaja. Upravičeno menijo, da si trgovine tako ustvarjajo visoke dobičke. Toda, le za koga, se vprašujejo potrošniki? Ali niso trgovine dandanes socialistične ustanove, ki ne bi smele blazati za dobički, kajti njihov namen je edino to, da po najhitrejši in kar je najvažnejše, po najcenejši poti posredujejo blago od proizvajalca do potrošnikov.

In tako kritizirajo potrošniki vse vprek. Eni dolžijo zato tržno inspekcijo, drugi vodstva trgovin in podobno. Toda ob vsem tem negotovanju se moramo vprašati, kaj delajo potrošniški sveti? Pri nas so bili ustanovljeni še pred nekaj časa, ponekod pa še čakajo na direktive...

Potrošniški sveti se tisti čimtelji, ki bi lahko preprečili vse negotovanja, samo če bi se malce bolj zanimali za poslovanje svojih trgovin, če bi čim več svetov vzirali, da v trgovinah ne bi delali dobičkov. Kaj kmalu bi bilo konec vsega negotovanja, pa naj ne upravičenega ali nepravičenega. Kmalu bi se pokazalo, v kateri trgovini je boljše in ceneje kupovati.

Iz tega lahko napravimo samo en zaključek: vse dotlej, dokler ne bodo upravljali trgovin potrošniki, bodo ljudje še negodovali. Sami smo tisti, ki lahko napravimo tudi v trgovinah red.

Opazovalec

Dopisujte v
„Zasavski tednik“

že poprej, zadnjo resnico. In sedaj ne morem več pisati.

Vedno bodo mostovi, dokler bodo bregovi, potrebujemo samo pogum, da stopimo na te mostove. En most gre sedaj k tebi, drugi v večnost. To je za mene končno isto.

Jutri bom stopil na poslednji most, to je literarni izraz za smrt, toda ti veš, da stvari vedno rad opisujem, iz veselja nad besedo in zvokom. Daj mi roko, da pot ne bo težka.

LE MOŽJE

Predragi oče! Divizija je prečeta na velik boji, toda velikega boja ne bo. Čudil se boš, da pišem tebi in na tvoji uradni naslov, toda kar moram povedati: v tem pismu, si smejo reči le moje. Ti boš povedal mater, ne svoj način. Danes smemo pisati, pravijo. To pomeni za človeka, ki pozna položaj, da smemo še enkrat.

Ti si polkovnik, ljubi oče, in pri glavnem stanu. Veš kaj to pomeni in mi prištediš s tem pojasnila, ki bi bila lahko sentimentalna. Konec je. Mislim, da bo trajalo približno še osem dni, nato bo vrt zadrgnjen.

Imamo samo še dve strojnici in štiri sto strel, metalca granat in deset granat. Sicer je še kuhar hrovt in urušeno... H koncu se osebno. Lahko se zaneses, da bo vse končno dostojno. Je nekoliko zgodaj s tridesetimi leti, vem. Nobene sentimentalnosti. Stisk roke Lidiji in Heleni. Poljub mami (pazi, stari gospod, pomni! na srčno napako), poljub Gerdi. Načelno poljub vsem. Roko k čeladi, oče, nadporočnik se odjavlja pri tebi. Po Naši sodobnosti

Oba se imata rada! Bratec je let o dni starejši, zato bo pač kasneje varoval mlajšo sestrico

Mestni knjižnici v Trbovljah večje prostore!

Knjižna akcija

Pred mesecem zaključena knjižna akcija LPS je precej pomagala tudi Mestni knjižnici v Trbovljah. Po svojih močeh je večina podjetij in ustanov prispevala v to svrhu, in sicer LOMO Trbovlje 100.000 din, Rudnik Trbovlje-Hrastnik 50.000 din, Elektrarna Trbovlje 30.000 din, podjetje »Mehanika« 5000 din, Sindikat rudarjev 20.000 din, Trgovinska zbornica 5000 din in vsa trgovska podjetja skupno 90.000 din. Za njihovo veliko razumevanje javno priznanje! Skupno z letošnjimi lastnimi dohodki (169.000 din) je s popustom ki so ga nudila založniška podjetja v knjižni akciji, knjižnica nakupila 1600 novih knjig. Z njimi je dopolnila izbiro novejših knjig, za katere se bralci najbolj zanimajo. In tako ima knjižnica sedaj tudi po deset izvodov istega dela.

Kam s knjigami

Križa prostora se je s tolikimi novimi knjigami še zaostri. Osem tisoč knjig potrebuje veliko prostora. Knjižničarka išče novih, zaslihnih rešitev, toda vse je že polno — vse police, pod mizo so knjige naložene v več vrstah, preostale pa so našle svoje mesto kar na mizi. Če si hoče knjigo izposoditi, si jo lahko kar izbereš z velikega kupca, ki je stalno na mizi. Pod takšnimi pogoji pa knjig sploh ni mogoče urediti, niti ni mogoče izposojevanje po indeksu, kar je edino pravilno. Vsaka

knjiga v indeksu naj ima svoje redno mesto na polici! Po zaključeni knjižni akciji se je obisk knjižnice povečal za 50 odstotkov. Knjižnica ima sedaj že 7700 bralcev, torej toliko, kolikor je knjig. Dnevno jo obišče povprečno 40 bralcev. Odprta pa je samo popoldne, čeprav bi jo marsikdo rad obiskal tudi dopoldne. Dobro bi bilo, da bi vsaj en dan v tednu poslovala tudi dopoldne.

Štiri sto opominov

Precej bralcev pa dokaj nerodno vrača knjige — pozabijo nanje, kakor se običajno izgovarjajo. Ostali, ki bi te knjige tudi radi dobili, pa morajo nanje čakati. Štiri sto bralcev je letos na ta način »pozabilo« na knjige, izposojene v Mestni knjižnici in jih je morala knjižničarka na to pisмено opozoriti, nekatere po večkrat in celo sodnijsko. Nazaj pa prihajajo knjige v zelo slabem stanju, tako da niso več primerne za izposojanje, dokler se ne amortizirajo. Za prevezavo najbolj potrebnih knjig bi knjižnica potrebovala vsaj 60.000 din. Knjižničarka meni, da bi knjigoveznice v Ljubljani knjige, namenjene knjižnicam v Sloveniji, lahko takoj po izidu močnejše vezale.

Zadnje čase je knjižnica dopolnila svoj izbor z angleškimi,

nemškimi in francoskimi knjigami, kar so številni bralci z veseljem odobraval. Izposojevati si jih hodijo celo iz Zagorja in Hrastnika.

In rešitev?

Cimprej bo treba poiskati za Mestno knjižnico nove prostore. Čudno, da niso nanjo mislili pri projektiranju novega Delavskega doma! Morda pa se bo ob obilici prostorov tudi v njem našlo nekaj sob za knjižnico, ki ima — mirno lahko rečemo — vendar izredno velik pomen za širjenje obzorja in izobrazbo našega rudarja! Se boljše pa bi morda bilo, če bi knjižnico namestili v zato projektirane prostore v pritličju kakšnega novega stanovanjskega bloka v Trbovljah.

Čitalnico in knjižnico je treba tudi primerno opremiti s primernimi policami in predali za časopise in revije, da ne bodo ležale križem krazem po mizah.

Skoraj polovica vseh bralcev so pionirji, zato je nujno, da zanje osnujemo posebno knjižnico. Ljudski odbor mestne občine posveča mladim bralcem veliko pozornost, saj je v zadnjem času za nakup knjig namenjeno njim nadaljnjih 200 tisočakov. Mladinska knjižnica bi bi lahko ostala kar v sedanjih prostorih Mestne knjižnice, ta-

ko da inventarja ne, bi bilo treba premeščati.

Zelo radi bi v našem listu objavili veselo novico, da je Mestna knjižnica v Trbovljah dobila nove, ustrežnejše prostore!

Kaj pravi o Zagorjani k podražitvi sendvičev

Nedavno so v Zagorju podražili v nekaterih gostilnah obložen kruhke za pet dinarjev. S tem se je zagorjansko gostinstvo uvrstilo med tista ljubljanska istoimenska podjetja, ki sidiijo v kategorijo »A«. Teh pa je v Ljubljani zelo malo...

Na vprašanje, kaj menijo Zagorjani o tem ukrepu, so dobili od nekaterih poslovalnikov sledeče odgovore:

Prvi: »Ukrep nas je iznenadil zato, ker v gostinstvu nimamo osnove za povečanje cen. Zemlje se niso podražile, salama pa tudi ne...«

Drugi: »Meso, zlasti salama, se ni podražila! Morda so podražili zato, ker se hočejo uvrstiti med tiste, ki radi dražijo. Teda doslej v Zagorju ni bilo...«

Tretji: »Moral bi podražiti še premo! Toda samo tistim, ki dražijo svoje blago. V tem primeru gostinstvu Zagorja...«

Četrti: »Kaj bi bilo, če bi se zagorjanska mesarska pod-

jetja podražila mesne izdelke? Potem bi bili sendviči po trideset in še več dinarjev! Mislim, da gostinstva ne vodi načelo: »Rudar ima denar, pa naj plača, če hoče jesti!«

Se nekaj odgovorov smo prejel, pa jih ne moremo objaviti, ker so prejedli.

Analogno k temu sledi oziroma lahko dodamo še to, da doslej v našem okraju ni bilo znamenj podražitve potrošnega blaga. V nekaterih ozirih celo nasprotno. Dobro vemo, da na primer Delavsko-uslužbenske restavracije Tovarne strojnih izdelkov sploh ni podražila hrane. Vsi pa vemo, da so se določeni prehranski predmeti nekoliko podražili. Zategadelj se potrošniki v Zagorju upravičeno pritožujejo nad zadnjim ukrepom zagorjanskega gostinstva. Morda bodo poslovni ljudje v gostinstvu spoznali, da s tem le razburjajo potrošnike in majojo zaupanje v njihovo dobro voljo postreči svojim gostom, kar se da poceni in solidno.

Zadnja pisma iz Stalingrada

(Nadaljevanje in konec)

FATALIST

Visoko spoštovani gospod tajni svetnik! Nimava govoriti o zasebnih zadevah in me prav veseli, da n'sem zamočan v družinske vezi kot moj tovariš. Biti morajo strahovite in gotovo tudi muko povzročajoče skrbi, ki lahko človeka prilitajo v obup. Tako človeka prilitajo v obup. Tako večni strah za ženo in otroke in kaj vem še vse. Saj slišim vsak dan, kaj govorijo; včasih je tragično in včasih smešno, kako važno se jim vse zdaj in kako posebno važni so posamezniki. Govorijo o poslu in vprašujejo, če ni poškodovana njihova hiša, drugi skrbijo za svoje zavoječe v obeh smereh. Premišljevam sem tudi, kaj pač more biti v zavojčkah, ki jih pošiljajo iz Stalingrada. Z mano leži tovariš iz Ludenscheldta, ki v vsakem pismu vpraša, kako gre moč! Grotek! Denar, poklic, položaj, metje. Predosem pa strah za osebno usodo, in ta strah je v mnogih njihovih pismih. Stresel bi se od studa, kako se vedejo.

Moj pogled lahko sega le sto metrov daleč, in pregledam približno le sto ljudi. Vsi so enaki. Namreč strahovite. Včasih se splazi kdo z višine ali prikleca s fronte. To začuden zmaje z glavbo, ko sem povohal. S temi ljudmi ne moremo dobiti nobene vojne, le pa še posebno ne.

Gospod tajni svetnik! Stalingrad je dobra vzgoja za nemški narod, škoda le, da je bodo težko še mogli uporabiti za nazorni pouk tistih, ki so ga deležni. Izledek

bi bilo treba shraniti. Sem fatalist, moje osebne potrebe so tako majhne, da lahko, ko bo prvi Rus na vratih, vzamem svoj nahrbtnik in mu grem nasproti. Ne bom streljal, zakaj? Da bi ubil enega ali dva, ki jih ne poznam. Tudi se ne bom ustrelil, zakaj naj bi se? Ali bi izkazal s tem komurkoli kakšno uslugo, mogoče gospodu Hitlerju? V štirih mesecih, odkar sem v vojni, sem se naučil toliko, kolikor se prav zagotovo ne bi mogel naučiti v stoletnem življenju. Kar obžalujem, je le okolnost, ki me sili, da preživim konec svojih dni v tako bedni družbi.

PONOCI PA JOKAM KOT OTROK

V četrtek sem srečel s svojim vozom dva T 34. Radovednostju je prignala v naše črte. Bilo je krasno in pretresljivo. Potem sem se peljal mimo kadečih se ruševin. Iz line je viselo telo, z glavbo navzdol, noge so bile trdno stisnjene in ožgane do kolena. Telo je živelo, usta so stohala. Biti so morale neznozne bolečine. In ni bilo nobene možnosti, da bi ga osobodili. Celó, če bi bila ta možnost, bi vseeno umrl po nekaj urah, v velikih mukah. Ustrelil sem ga in pr tem so mi tekale solze po licih. Sedaj jokam že tri noči za mrtvim ruskim voznikom oklopnika, katerega sem umoril. Krži pred Gumrakom me pretresa in v mnogo, čez kar gledajo tovariši z zaprtimi usti. Bolim se, da nikoli več ne bom mo-

gel spati, ko se bom vrnil k vam, moj dragi. Moje življenje je strašno nasprotstvo. Psihološki umikum.

Sedaj sem prevzel težko Pak... Toda imam le še tri strele in streljanje oklopnikov ni biljad. Ponoči pa jokam nezadržoma kot otrok. Le kaj bo iz tega?

MRTVA VERA

Pred letom dni ste poslali svoje pismo nepoznanemu, ki je bil sam na svetu. Sprejel sem ga in v dolgih zimskih dneh poslušal utrip srca, ki mi je govoril iz pisma. Utrip srca kmetov in živali, rastlin in vrhov in grmenje južnega vetra in plazov.

Pisali ste mi vedno, naj črpa neznan vojak iz pisma pobudo, moč, vero, pogum. In danes vam moram reči, da sem iz vseh srca odklonil pobudo, moč in tudi pogum. Toda vera v dobro stvar je mrtva. Tako mrtva, kot jih bo z menoj vred mrtvih sto tisoč v tridesetih dneh.

Današnje pismo je naslovljeno na vas iz dveh razlogov. Prvič, ker se mora neznan vojak, na katerega ste se lakrat obrnili, pri vasi odjaviti, kot je navada med vojaki, kar se s tem godi, in potem zaradi domneve, da boste zdaj znova pisali drugemu neznanu, hoteč mi dati z vašimi pismi moč, pobudo in pogum. Ter vsmi.

Gospodična Adi, to je najvažnejši vzrok. Vero pač lahko kažemo na papirju toda če je, kot je tu, v tem opustošenem mestu

ob Volgi naprodati na dražbi, če, kot ti spoznaš, da je bila vera v dobro stvar brezkoristna, porata časa potem je treba vsakogar posvariti, da bi koga prigovarjal k tej veri.

ZADNJI TRENUTKI

Zjutraj so nam rekli, da lahko pišemo. Samo še enkrat, pravim, kajti vem za gotovo, da je to poslednjičkrat. Veš, da sem vedno pisal doema človekoma, duema ženama, »drugi« in tebi. Najmanj tebi. Bil sem daleč od tebe in Carola mi je bila v zadnjih letih bliže. Nočem vsega ponavljati, kako se je zgodilo in zakaj se je moralo zgoditi. Danes pa, ko me je postavila usoda pred izbiro, da smem pisati samo še enemu človeku, gre moje pismo k tebi, ki si šel let moja žena.

Dobro ti bo delo, ko boš zvedela, da je zadnje pismo moža, ki ga ljubim, namenjeno tebi. Nisem mogel, da bi pisal Caroli in jo prosil, naj ti izroči moje pozdrave. Zato te prosim, ljuba Erna, bodi v tej uri, ki hrani mojo poslednjo voljo, velikodušna ter oprosti krivico, ki sem ti jo storil v življenju, ter pojdi k njej (stanuje pri starih) in ji reči, da sem ji zelo hvaležen ter jo pozdravljam po tebi, torej po svoji ženi. Reči ji, da mi je mnogo pomenila v tem zadnjem času in da sem često mislil, kaj bo, če se vernem domov. Reči ji pa tudi, da si mi bilo ti več in da sem pravzaprav vesel, čeprav sem smrtno žalosten, ker ne bo več povratka, da so mi ukazali to pol, ki nam je prihranila vsem trem strašne muke.

Bog je gotovo večji kot usoda. Sem popolnoma miren, toda ti ne veš, kako je težko izreči v em

Pepel pomaga gospodinji

Prednost perlonu in everglasev je kljub pazljivi negi, ki jo zahtevajo, v tem, da se ne krčijo, ne raztegnejo in so v splošnem mnogo manj občutljivi od drugih tkanin.

Novi zakon tudi na novo
odreja nadomestilo plače ob
bolezni, denarne dajatve ob no-
sečnosti in porodu, povračilo
potnih stroškov in je vpeljal
dve posmrtni dajatvi, pogreb-
nino in posmrtnino.

li članj DPD »Svoboda« in člani SKUD iz Brestanice. Gledalci so nastopajoče burno pozdravljali. Vsekakor pa je bila najboljša točka »Tožba« pred sodiščem. Med oddihom je orkester zaigral nekaj poskočnih.

Senovško občinstvo si želi še več takih prireditvev.

Kaj nam je storiti, so premisljali ribiči. Tako ne more iti dalje. Saj nas je že skoraj več ribičev kot rib v vodi! Saj bodo pričele ribe loviti nas — ribiči ne imelo bode lepiš uspeh. Sivar je že postajala smešna. Marsikateri zbadljivo morajo pogoltniti ribiči na račun svojega brezuspešnega ribičstva, udeleževanja.

II z predpisov teh taks vidimo, da je dispensacija, t. j. dovoljenje za poročni par, ki ni imel predpisanih let starosti, ali pa da ni mogel dokazati, da sta oba zakonska otroka svojih staršev, stala — 11 grošev. Za dovoljenje uporabe rdečega ali zelenega pečat, vsaka za pismo je bilo treba plačati — 50 grošev. Pravica kovanja novcev je stala — 500 grošev. Za dovoljenje kralju ali knezu, da je smel pobirati davke tudi od posvečenih oseb, je bilo treba za vsake goldinar plačati po 5 grošev. Za odpuščanje greha tatvine so plačali bogatini — 50 grošev, siromaki pa — 20 grošev. Dovoljenje za uživanje sira, mesa in jaje v času posta je stalo — 20 grošev. Za dovoljenje odposlania ladje z blagom za nevernike je bilo treba odšteti — 20 grošev. Odveza greha za odiranje, ponarjanje testamenta, perverzih dejanj, storjenih v cerkvi, skrivno sklepanje zakona ali konkubinata — je stalo po 7 grošev. Odveza greha spolnih odnošajev odvezo greha spolnih odnošajev z materjo, sestro ali sorodnico ter za zapeljivanje mlade delice je bilo treba odšteti po — 5 grošev. Odveza za krivo pričanje pred sodiščem je stala — 6 grošev. Za odvezo pri falsificiranju apostolskih listin je bilo treba odšteti — 18 grošev. Odveza za uboj duhovnika je stala — 8 grošev, uboj posvetnega človeka pa — 5 grošev. Odpuščanje za uboj očeta, matere, sestre, brata ali žene si lahko dobili za — 5 do 7 grošev. Odveza za moža, ki je tako neusmiljeno pretepel svojo ženo, da je spovila, je stala — 6 grošev. Žena, ki je krivinsko spovila, je plačala za odvezo — 5 grošev. Telesni napad na posvečeno osebo je stal 9 grošev, oduševstvo, sežig ali uboj posvetnega človeka pa — 8 grošev.

Vsi ti predpisi govore sami zase in jih zaradi tega ni treba posebej obrazlagati. Opozoriti hočemo bralce samo na nekatere zanimive okoliščine v tem spisku taks; tako je bilo n. pr. mogoče, da si mogel po uboju »navadnega« človeka priti brezplačno v raj, vstop v raj pa je stal 7 grošev, če je nekdo oklotal duhovnika.

Spolne pregrehe v cerkvi so bile, kakor vidimo, zelo poceni — najbrž zaradi tega, ker so jih imeli navadno največ na vesti duhovniki. Takša za doseg absolutorija za spolne pregrehe z materjo, sestro itd., kakor tudi zapeljivanje mlade delice je bila tako nizka, da dobiš vtis, kakor da bi papeška pisarna naravnost pozivala vernike, da greše, da jim potem lahko nudi odvezo za nizko ceno.

Podobno je s krivim pričevanjem pred sodnijo: takse naravnost pozivajo zlikovce na umor očeta, plenjenje in na druga hudodelstva.

Papež in vsi tisti, ki so dajali odvezo, so bili pripravljeni, da nudijo to »milost« vedno in vsakomur, ki je imel denar. Trpel je samo siromak. Bogataš pa je mogel dobiti odvezo v cerkvi, kakor je lahko na drugi strani kupil obleko, ker je za oboje potreben samo — denar.

V tem je iskati nezasišano moralo, temelj in smisel Svete stolice.

Neslavni nasledniki svetega Petra

(Nadaljevanje in konec)

Julij III. — največji in najsmelejši razuzdanec

Zgodovinarji trdijo, da je bil JULIJ III. najsmelejši, najrazuzdanjši in najnemoralnejši papež. Bil je največji pokvarjenec že kot kardinal in si je z denarjem priboril papeški prestol.

Za službene duhovniške posle se je malo brigal, pač pa je v svoji villi živel kot pravi gurmān. Ljubil je ženske — pa tudi moške; imel je ljubimca v osebi lepega kardinala Simija ter za ljubico svojo sestrično Orsilio, pa se je zabaval nekaj časa z njim, nekaj časa pa z njo. Včasih pa so uganjali orzije kar v troje.

Ta kardinal je imel vsega 16 let, ko mu je papež poklonil svilen kapico in rdeči kardinalski plašč. Do tedaj je bil kardinal Simij čuvar opice v papeškem zoološkem vrtu. Njegovo lepo telo je bila edina kvakificacija za kardinalstvo. Ostali kardinali so šli imenovanje Simija za kardinala za veliko žalitev Svetega kolegija, vendar jim je Julij liuto odgovoril: »Da, res je, da Simij nima duhovniških sposobnosti; tudi jaz jih nimam, pa ste me izvolili za papeža!«

Ta civilni namestnik svetega Petra je sadiščno užival, ko je

slušal za krvavo preganjanje heretikov v Angliji; od veselja je ukazal kovati poseben denar z napisom: »Narodi in dežele, ki Te ne poslušajo — bodo propadli!«

Zaradi neprestanih in perverzih orgij, pijančevanja in žretja je Julij III. kmalu umrl. To pa je bilo tudi neizpodbitno najboljšo, kar je moral napraviti tak čudak v oblačilu Svetega očeta. Tudi on je verjetno pokopan v cerkvi svetega Petra z ostalimi »svetniki« katoliške cerkve.

Inocencij X. in dona Olimpija

Vlado papeža INOCENCIJA X. bi lahko z vso pravico imenovali vlado ženskih kril. Za kot kardinal je ta mož živel v konkubinatu s svojo snaho Olimpijo, a ko je umrl njen mož, je postala javno ljubica Svetega očeta. Olimpija je bila zračeljiva in despotična ženska, ki je nevedno mnogo škodila papeškemu ugledu, ker je imela vse posle Svete stolice v svojih rokah. Pristojnost je vsakemu važnemu sprejemu imela ji papež — po njenem mišljenju — ni nekaj povedal, se je pojavila na pozorišču iz zasede in se energično vmešala v tek razprave.

Gospa Olimpija je torej ljubila zlato. Za časa vladanja Inocencija X. je prodajala vsak položaj, oziroma se je pogajala za ceno teh položajev. Razume se, da so zaradi tega brezobzirnega vladanja začeli po Rimu kušljati, govoriti in se spikati, tako da se je Olimpija morala umakniti s papeškega dvora. Toda ljubezen je ljubezen in — po želji Svetega očeta ga je obiskovala še naprej...

Olimpija je uvedla odiranje ljudstva z žitom, se pravi, da je ona dirigirala cene žita in na ta način nagrabila velikanske vsote — na drugi strani pa tako neusmiljeno odirala ljudstvo, da so celo v bogati Kampanji stradali. Pri podeljevanju blagoslovov je bilo sljati, da so lačni ljudje vzklicali papežu: »Ne potrebujemo blagoslova, daj nam cenejši in večji kos kruha!« Razume se, da je Sveti oče lahko delil samo blagoslove, kajti kruh je bil v rokah njegove ljubice, ki ga je ona prodajala le za dober denar, medtem ko so blagoslovi bili — zastoni.

Kolikor je Inocencij X. postal starejši in slabotnejši, toliko je oblast Olimpije postajala večja. Po zgodovinskih virih je ta ženska sama v zadnjih dneh papeževanja življenja nagrabila okoli pol milijona denarja.

IZ SODNIH DVORAN

AVTOMOBIL SI JE IZPOSODIL

Na gradilišču avtoceste je kot sofer zaposlen tudi Ivan L. iz Pišec. Dne 30. aprila t. l. je na gradilišču vzel specialni tovorni avto — zvrčalnik — in se z njim vozil po Leskovcu in Drnovem. Naslednjega dne pa se peljal v Pišce in od tam proti gradu po ozki in razmeščani, za take vrste avtomobilov povsem neuporabni cesti, kjer je avto zdrknil s ceste in se naglil nad obcestni jarek, pri tem pa se poškodoval. Škoda znaša 17.805 din. Zaradi kaznivega dejanja odvzema tuje stvari in zaradi ogrožanja varnosti javnega prometa je bil obtoženec obsojen na en mesec in dvajset dni zapor, na plačilo stroškov kazenskega postopanja in povračilo škode podjetju »Gradis« za pokvarjen avto.

TELESNI NAPAD IN ŽALITEV

Antonijsa S., posestnica iz Redne, Gorelce št. 3, nadalje Antonija R., posestnica v Novem gradu, Boštanj, sta dne 2. februarja lanskega leta ob poti iz Rade proti Gorelcem pričakali tovarišico T. P. ter jo z rokami pretepli, tako da je napadenka zadobila na zgledu v lasišču dve podkožni krvavitvi, na desni strani kosti oteklino z odrgnino kože ter krvne podplutbe in opraskane okoli desnega očesa. Ob tej priložnosti in na istem kraju ter še pozneje v stanovanju prvo-navedene obtoženke sta obe ob-

toženki očitali napadenki, da »ima krvave roke« in da je kriva, da so Nemci ubili moža in sina, ob vsem tem pa sta napadenko še žalili s prostaskimi besedami.

Pred sodiščem sta obedve obdolžnici svoje dejanje zanikali in tudi krivdo, vendar jima je sodišče očitano dejanje v celoti dokazalo ter je bila prva obtoženka kaznovana na 15 dni zapor in na 7000 din denarne kazni, druga obtoženka pa na 10 dni zapor in na 7000 din denarne kazni. — Obe obsojenki sta se proti tej kazni pritožili ter je okrožno sodišče prvostopno kazen spremenilo le v toliko, da je bila vsaka od obeh kaznovana na 4000 din denarne kazni, medtem ko je izrečena zaporna kazen ostala pravno-močna.

SPET ŽALITEV

Alotz K., čuvaj, stanujoč v Trbovljah, Kolonija 1. maja 26, je 31. avgusta lanskega leta na prostaki način razžalil J. A. ter ga je okrajno sodišče v Trbovljah zaradi kaznivega dejanja po čl. 170/1 kazenskega zakona obsodilo na 7 dni zapor pogojno za 1 leto. Pogojno kazen je sodišče v tem primeru izreklo ker je upoštevalo olajševalne okoliščine, t. j. dosedanje nekaznovanost obtoženca, precejšno razburjenost ter priznanje dejanja; pričakovati je nadalje, da bo že samo kazensko postopanje na obdolženca dovolj vzgojno vplivalo, tako da se bo v bodoče izogibal tovrstnih kaznivih dejanj.

Z RUDARSKO SEKIRO JE GROZIL

Jože K., delavec, stanujoč v Trbovljah, Opekarna št. 17, je dne 28. februarja letošnjega leta okrog 10. ure zvečer v nekoliko vinjenem stanju segel v svojem stanovanju po svoji rudarski sekiri, ki jo je vihtel nad svojo vsakojno R. E. tako da je bila le-ta v resni nevarnosti. — Obtoženec je s tem storil kaznivo dejanje po čl. 144 kazenskega zakona ter ga je sodišče zaradi tega obsodilo na 20 dni zapor pogojno za 1 leto. Tako kazen je sodišče izreklo predvsem zaradi tega, ker je obdolženec svoje dejanje odkrito priznal in ga obžaloval, nadalje ker do sedaj ni bil kaznovan in zaradi njegove skrbi za družino.

UDARIL JO JE

Pred okrajnim sodiščem v Trbovljah se je moral zagovarjati Juro N., ključavničar, stanujoč v Trbovljah Savinjska c. št. 40, ker je 22. julija 1952 v Trbovljah udaril z roko nekajkrat po obrazu tovarišico P. P. ter ji povzročil z udarcem na levi strani lica za dlan veliko podplutbo. — Obtoženec je pred sodiščem svoje dejanje v celoti priznal, zagovarjal pa se je, da je bil nekoliko vinjen in da ga je poškodovanka žalila s »smrkavcem« in ga izževala, naj jo kar udari. — Obdolženec je bil obsojen na 1 mesec zapor pogojno za 1 leto. Pri odmeri kazni je sodišče upoštevalo obtoženčovo odkrito priznanje, njegovo dosedanje nekaznovanost ter okolnost da je bil k dejanju izžvan, medtem ko obremenilnih okoliščin ni bilo najti.

Sodba je postala že pravno-močna.

Za vsakega nekaj

Raketna pošta

Bivši namestnik generalnega direktorja ameriške pošte John Reding je predaval v Chicagu o bodočem poštnem prometu. Napovedal je raketno pošto. Pisemsko pošto bodo pošiljali z dirigiranimi izstreliki po vsem svetu.

Iz Evrope bodo prispela pisma v Ameriko v štirih urah. Izstrelek bodo usmerjali na prvi polovici poti z odhodne postaje potem pa bo prevzela kontrola nad njim sprejemna postaja. Nekaj ur po izstrelitvi bo izstrelek varno prispel v Ameriko. Reding je dejal, da so tehnični pogoji za raketno pošto že dani, pač pa so stroški za zdaj še preveliki.

Japonski starši prodajajo hčerke

Japonska policija je razglasila, da so starši v zadnjih letih prodali v javne hiše najmanj 7000 deklet, ki še niso izpolnile 14 let. Te podatke je dobila od oddelka za zatiranje trgovine z dekleti.

Enajst let v kleti

Zahodnonemški carinski organi so nedavno aretirali na nemško-francoski meji pri Schweigertu 30-letnega avstrijskega državljanca Friedricha Stangla, ki se je celih 11 let skrival v kleti samotne kmetije v Normandiji. Stangl je brez potnega lista prekorčil nemško mejo, da bi prišel v Avstrijo. Med vojno je služil v SS diviziji »Frumberg« in v enem zadnjih spopadov ga je nemška enota odrezala od divizije. Iz

strahu, da bi se moral kot vojni zločinec zagovarjati pred sodiščem, se je zatekel na dom svoje francoske izvoljenke. Ko je zvedel za sklenitev avstrijske državne pogodbe, se je napotil domov po dokumente, da bi se poročil. Iz kleti je prihajal vseh 11 let samo ponoči. Nemške oblasti so ga izpustile.

Kot hiše visoki valovi

»Kot hiše visoki valovi so dvigali našo ladjo,« radi včasih pretiravajo ladijski potniki. Kako visoki so valovi v resnici? To se da najbolje opazovati na pramcu (sprednjem delu ladje); seveda moraš biti utrjen, sicer ti bo morska bolezen pokvarila ta »užitek«. Kdor je že doživel viharje na morju, bo potrdil, da se res zdijo valovi visoki kot hiše ali cerkevni stolpi. Vendar ni tako. Izmerili so natančno višino valov in prišli do poraznih rezultatov. Pokazalo se je, da so vsi opazovalci na ladji podvrženi optični prevari in da valovi niso bili nikoli toliko visoki. Kako pride do te optične prevare?

V ladjedelnici morajo pri gradnji ladij upoštevati viharno morje, če nečisto doživeti katastrofo. Valovni hrib vpliva na obtežitev srednjega dela ladje, če sta pa pramec in krma (prednji in zadnji del ladje) na dveh valovnih hribih, srednji del ladje pa v dolini, obstaja nevarnost, da se ladja v sredini prelomi.

Optična prevara je kriva, da ladijski potniki vidijo mnogo višje valove, kakor so v resnici. Ladja na viharjem morju se

močno ziblje naprej in nazaj, se vzpenja na grebene valov in pada v »brezine«; potnik vidi horizont v podaljškju ladijske osi. Posledica tega je, da meri višino valovnih hribov in globine valovnih dolin po namišljenem podaljškju horizonta ter zato preceňuje njihovo velikost.

Gibanje ladje na razburkanem morju je odvisno od njene dolžine. Na Atlantskem oceanu so valovi med velikimi viharji dolgi največ 140 do 180 metrov. Če je ladja dolga več kot 180 metrov, potem »jezdi« na dveh valovih, če pa je krajša, kakor so valovi, so razmere seveda drugačne. Manjši parniki mnogo več potujejo po valovih. Najslabše se godi malim jadrnicam, ki mora slediti slehernemu vzgibu razbesnele vode in jo premetava tako kot jajčno lupino.

Vztrajna mladina

Pred tremi leti je 14 skavtov v mestecu Midlandu v Texasu sklenilo, da si bodo po vsej sili ogledali Evropo. Začeli so nalagati denar v banko in imeli so že nad 10 dolarjev. Ko so doma pripovedovali, kaj so sklenili, so se jim smejali. Toda 15-letni fantiči so pridno zbirali cent za centom, prodajali časnike, pekli in prodajali pogache, pomagali družinam pri domačih delih, prodajali brezalkoholne pijače, skratka delali vse, kar so le mogli, da bi zbrali čim več denarja. Zdaj se jim je vroča želja izpolnila. Vsi so napotili v višji šol zaključni izpit in se odpeljali v New York, kjer so se 10. junija vkrcali na

Lepo priporočilo

Neki mladi Nemec, glasbenik in pesnik, se je napotil leta 1839 v Francijo, da bi tam poskusil srečo s svojimi deli. Ker pa v Franciji nikogar ni poznal, je imel v žepu pismo nekega svojega prijatelja, naslovljeno na skladatelja Meyerbeera, v katerem ga prijatelj prosi, naj pomaga fantu. Ko je Meyerbeer prebral pismo, je dal mlademu Nemcu na ravnanje pariske Opere naslovljeno pismo. Namesto priporočila pa je bilo v pismu rečeno: »Dragi Pillet, prosim Te, reši me te »budale«.

Ta »budala« je bil Richard Wagner.

Neizgovorljivo

Angleži in tuji pravijo, da so pokrajine Welesa čudovite, ondodna krajevna imena pa je zelo težko izgovarjati. Zeleničarjem in pismonošem na ljubo bodo pisanje in izgovarjanje krajevnih imen poenostavili. Saj ni lahko spretnost, če mora hoditi vzdolž vlaka in klicati imena postaje. Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrdbrowwillandysiliogogoch to se pravi: cerkev sv. Marije ob bayerju Belih zajcev v bližnji cerkve Tyssilo ob Rdeči pečini. Če pa to ime napadno napišemo, sploh nima nobenega pomena.

Edgar Wallace:

MELODIJA smrti

»Ko že govorimo o hladnokrvnih ljudeh,« je rekel Wallis, »ali se spominjaš skrivnostnega hudica, ki nam je prišel na pot v Hatton-Gardenu?«

»Ali si ga že odkril?« je vprašal Callidino.

George je odkimal. »Ne,« je rekel počasi, »pač pa imam precejšnji strah pred njim,« kar je pomenilo zanj kaj redko priznanje.

Nenadoma je prešel na drugo snov. »Najbrž vesta moža,« je rekel Wallis, »da policija trenutno razvija izredno delavnost. Sem docela upravičen, da to poudarim, ker je pravkar skrajno temeljito preiskala moje zasebno stanovanje.«

Mož ni pretiraval. Policija je bila dejansko z veliko vnebo na delu, da bi našla kakršno koli oporišče, ki bi ji omogočilo spraviti tri znane veličine v zvezo z dogodki zadnjega meseca.

Pol ure pozneje je Wallis zapustil poslopje. Za hip se je ustavil v veži velike trgovske hiše in si prižgal cigaro s kretinjo, ki je razodevala njegovo zadovoljstvo s svetom in človeštvom.

Ko je stopil na pločnik, se ma je naglo približal velik mož.

Wallis je pogledal in rahlo priklimal.

»Potrebujem vas,« je hladno dejal velik mož.

»Ali res?« je rekel Wallis s pretirano zadovednostjo. »In čemu me potrebujete?«

»Sli boste z mano, in sicer brez najmanjšega ugovora,« je odvrnil mož.

Poklical je voz in moža sta se naglo odpeljala na bližnjo policijsko postajo. Wallis je kadil svojo cigaro dalje, ne da bi pokazal najmanjšo znamenje strahu. Prav rad bi pokramljal z detektivom, ki ga je prišel, toda mož ni bil pri volji za prijeten razgovor.

Potislili so ga v preiskovalno sobo in odvedli pred inšpektorjevo mizo. Inšpektor ga je pogledal in mu pokimal. Bil je prijaznejši kot olicist, ki ga je prišel. »No, Wallis,« je dejal smehljaje, »radi bi imeli od vas nekaj pojasnil.«

»Vi hočete zmeraj nekih pojasnil od človeka,« je dejal drzno. »So spet kje v lomili?«

Inšpektor je priklimal.

»Eh, eh,« je dejal arretiranec in se delal, kakor da bi mu bilo neprijetno, »to pa se morate zelo jeziti, gospod Whitting.«

Upam, da imate krivico že pod ključem,« je krotko vprašal.

»Trenutno imam vas,« se je

odrezal inšpektor. »Ne bi pa bil niti malo začuden, če bi v va-

mi imeli tudi vilmole. Ali lahko dokažete, kje ste preživeli zadnjo noč?«

»Z največjim veseljem,« je rekel Wallis. »S prijateljem sem večerjal.«

»Njegovo ime?«

Wallis je zmignil z rameni.

»Njegovo ime ni važno. S prijateljem sem večerjal, njegovo ime ne sodi k stvari. Vzemite to v zapisnik, gospod inšpektor.«

»In kje se s tem neznanim prijateljem večerjali?« je vprašal inšpektor, ki se ni dal spraviti iz ravnotežja.

Wallis je navedel restavracijo na Wardourški cesti.

»Obkolejte bili tam?« je potprežljivo vprašal inšpektor.

»Med osmo in enajsto uro,« je odvrnil Wallis, »kakor bo lastnik restavracije to rad potrdil.«

Inšpektor se je smehljaj predse. Poznal je restavracijo in njenega lastnika. Njegova pričevanja pred sodiščem ne bi preveč upoštevali.

»Ali lahko navedete katero koli neoporečno osebo,« je vprašal dalje, »ki bi lahko izpričala, da ste bili tam, toda nekoga drugega, ne svojega neznane prijatelja ali signora Villimiceja?«

Wallis je priklimal. »Da,« je dejal, »z dolžnim spoštovanjem lahko navedem seržanta Colebrooka iz osrednjega zasledovalnega oddelka v Scotland Yardu.«

Pet minut pozneje je arretiranec spet stal pred inšpektorjem.

»Vse se ujema,« je dejal in-

govoril je z dražečo ponižnostjo. Inšpektor ga je ostro pogledal.

»Ali bo lahko potrdil vaše besede?« je vprašal s poudarkom.

»Vsekakor me je ves čas opazoval. Zdaj se mi, da je bil preobčlen v finega gospoda. Vsa nosil je večerno obleko, pri čemer se je po vnanosti temeljito ločil od natakarija. Sedel je kot gost za mizo, razumete?«

»Razumem,« je dejal inšpektor in si zapisal.

»Bilo mi je v precejšnjo zabavo, da me straži resničen detektivski seržant iz tiste skrivnostne neometane stavbe iz opeke,« je nadaljeval mož. »Bilo mi je kar prijetno. Vsekakor se je bilo bati, da se bo re-vež stvari prej naveličal kot jaz.«

»Da ponovim,« je dejal inšpektor, »bili ste opazovani od osmih do —?« Vprašujoče se je ustavil.

»Skoraj do polnoči, če se ne motim, dokler me ni detektiv v večerni obleki in s tragičnim obrazom, kakor se za pravega detektiva spodobi, spremil do hišnih vrat mojega stanovanja.«

»To lahko takoj ugotovim,« je rekel inšpektor. »Pojdite medtem v čakalnico!«

Wallis se je brezbržno umaknil v čakalnico, medtem ko je inšpektor vzel v roke telefonsko slušalko.

Pet minut pozneje je arretiranec spet stal pred inšpektorjem.

»Vse se ujema,« je dejal in-

špektor. »Tokrat ste jo odnesli, Wallis!«

»Vesel me,« je odvrnil Wallis. »Čutim se zelo olajšanega!«

Globoko je vzdihnil. »No, sedaj ko se ukvarjam s poslom, ki bi ga hotel označiti kot postavno dovoljeno obliko tatvine, mi je v posebno veselje sporočilo, da policija moje trgovske opravke odobrava.«

»Mi ne odobravam nobenih vaših poslov,« je odvrnil inšpektor.

»Neprijeten človek, si je mislil Wallis, ne izgubi niti svojega ravnotežja niti ne postane surov.«

»Sedaj lahko greste — žal mi je, da sem vas moral nadlegovati.«

»Ni vredno besede,« je vijučno odvrnil Wallis in se lahno priklonil.

»V ostalem pa, preden odide-te,« je dejal inšpektor, »stopite za trenutek z mano v sosedno sobo.«

Wallis mu je sledil in inšpektor je zaprl vrata za njima. Bila sta sama. »Wallis, gotovo vam je znano, da je razpisana nagrada dvajset tisoč funtov za odkritje ljudi, ki so sodelovali pri teh vlomih?«

»To mi je popolnoma novo,« je odvrnil Wallis.

»To vam ni novo,« je rekel inšpektor. »Dejansko veste o stvari mnogo več kot jaz. Hočem pa vam povedati tole: storili smo vse, da bomo točno odkrili in ne bomo počivali vse dotlej, dokler je ne bomo imeli v rokah. Glejte, George,« po-

trepljal ga je s svojimi močnimi koščenimi prsti po prsih, »ali ne obstaja možnost, da vse prostovoljno priznate?«

»Da prostovoljno priznam?« Gospod Wallis je bil presenečena nedolžnost sama.

»Ali nečete kot sokrivce vsega izpovedati, pri čemer ostanete sami po naših zakonih ne-kaznovani?« mu je inšpektor kratko pojasnil.

»Bil bi res srečen,« je odgovoril Wallis, in kakor da si ne bi vedel sveta, skomignil z rameni, »ko bi vam lahko ustregel, toda kako naj kar koli izpovem o stvari, ki o njej nisem niti najmanj poučen? Nagrada je res skrajno zapeljiva. Ko bi res imel kakšno hudodelsko tovarilo, bi se dal z lahkotjo zapeljati. Moja vest je stvar, ki se zmeraj prilagodi vsakokratnim okoliščinam: je precej podobna čevljski meri, kakor jo uporabljajo čevljarji, ko merijo svojim strankam noge — je neka strahovito prilagodljiva kakor tonovska lestevica, ki zdaj nizko zdrkne zdaj se spet visoko povzpne.«

»Nisem pri volji, da bi še dalje poslušal razglabljanje o va-ši vesti,« ga je inšpektor zaustavil. »Ali hočete izpovedati, kaj veste o stvari, ali ne?«

»Nimam ničesar izpovedati,« je s poudarkom odgovoril Wallis.

Inšpektor je nevoljno zganil glavo. Wallis se je ponovno priklonil, kakor je to stariji tudi v začetku tega zasebnega razgovora, in zapustil policijo.

Kdo je odgovoren za obnovo ceste in avtomobilskega prometa od Sevnice na Planino?

V juniju preteklega leta je postala cesta Sevnica-Planina na več mestih žrtv razbesnelih voda.

Ponekod je voda odnesla cele odseke. S pomočjo gojencev predvojaške vzgoje je bil zasilen promet vzpostavljen kmalu po neizpolnjenosti do Zabukovja. Prebivalstvo, ki to cesto uporablja, je pričakovalo, da bo cesta kmalu obnovljena, kar se pa ni zgodilo. Vse je kazalo, da so izgledi za dokončno obnovo, toda nenkrat so bila vsa dela ustavljena; samo manjša skupina delavcev je zaposlena pri regulaciji Sevnice in zaščiti bregov.

Resno se za dokončno obnovo ni zavzel nih krški, še manj pa celjski okraj. Dosedanja obnova na območju bivšega krškega okraja je bila izvršena po vodnem gospodarstvu v Brežicah z mnogimi za promet koristnimi izboljšavami vzporedno z regulacijo Sevnice. To pa ne moremo trditi za kakovost obnove na območju celjskega okraja. Na več groženih mestih so napravili iz oporne zidave iz kamena brez

vsake betonske obloge. Ni izključno, da bodo oporni zidovi žrtve prve večje poplave, kot je bil n. pr. žrtve na novo napravljen zaščitni zid v dolžini okoli 20 m pri mlinu Bohorč. Zgrajen je bil po vsej verjetnosti nestrokovno, ker ga je voda izpodjedla in se je podrli. V nič je šlo vloženo delo, material in s tem družbena sredstva. Če je za to kdo odgovorjal, ali sploh bil klican na odgovornost, ni znano.

S poškodbo ceste je bila pretrgana avtobusna zveza Sevnica-Planina, ki je začela obratovati že leta 1929. Prekinitev je zlasti prizadela prebivalstvo okoli Zabukovja, kakor tudi Planino, ki je imela pred vojno velik dotok letoviščarjev iz sosedne Hrvaške, ki je sedaj popolnoma izostal. Avtobusno zvezo še niso obnovili, ker baje cesta ne ustreza varnostnim predpisom in ni v celoti obnovljena oz. popravljena. Prebivalstvu se pa čudno zdi, ko vidijo voziti kamione z lesom proti Sevnici, ki na ogroženih mestih zelo po-

časni in previdno, toda kljub temu vozijo. Za avtobusno zvezo pa cesta ni dovolj varna.

Prebivalstvo bi želelo pojasnilo, kje je iskati krivdo, da cesta ni obnovljena oz. avtobusni promet. Pomanjkanje finančnih sredstev, kot pravijo, temu ne more biti vzrok, ker vidijo in slišijo, kako drugod grade manj važne in potrebne objekte, katerih gradnja bi lahko še odložili, njim se pa ne omogoči obnove ceste in prometnih zvez, ki so jih desetletja uživali.

Od novoizvoljenih činiteljev sedanega trboveljskega in celjskega okraja pričakujejo, da bo njih skupna in prva skrb dokončna letošnja obnova ceste in s tem avtobusnega prometa.

R. C.

Poučna ekskurzija zagorskih vajencev

Učenci vaješke šole v Zagorju ob Savi si svoje znanje izpopolnjujejo med šolskim letom z obiski raznih podjetij in tovarn, kar je vsakega potrebnost, saj s tem spoznavajo razvoj naše obrti in industrije ter lepoto naše domovine.

Ob koncu letošnjega šolskega leta so sklenili, da bodo tudi počitnice koristno porabili ter obiskali kraje v bližnji hrvaški republiki. Dne 11. t. m. so odšli na tridnevno poučno ekskurzijo. V Zagrebu so si učenec ogledali velika naša teška industrija, »PRVOMAJSKO«, popoldne pa živalski vrt in ljudsko zabavišče. Na Reki so si vajenci ogledali največjo ladjeladnico »3. MAJ«, obiskali tudi Opatijo ter se kopali v morju, vozili s čolni in z ladjo. Tretji

Gradnja nove ceste v Zagorju le počasi napreduje

Nadaljevalna dela pri gradnji zagorske betonske ceste se razvijajo v tem času precej počasi. Zdej zaključujejo najtežavnejša dela »Pod skalco«. Ze ime nam pove, da so morali delavci na tem mestu premagovati silne zapreke, saj so morali odstraniti neverjetno množino trdega skalovja.

Tudi na zgornjem delu novega cestišča je delo težavno. Marsikatero naravno zapreko so delavci že premagali, dokaj pa jih bodo še morali.

Na spodnjem delu so pripravljala dela za betoniranje zaključena. Že sedaj, ko cesta še ni betonirana, je ta del Zagorja precej pridobil na svoji lepoti. Zlasti čedna je stavba, kamor se bo verjetno vselil »Radio-center«, kjer bo imel lepše in obsejnejše prostore.

Kot kaže, letos se bodo betonirali drugega dela. Zato pa bo za prihodnje leto pripravljen večji kos.

Še o premestitvi kinematografa v Brežicah

Pred kratkim smo v našem listu objavili članek o premestitvi kinematografa v Brežicah, ki ga nekateri niso pravilno razumeli. Zato bo prav, da o tem vprašanju še pišemo. Nimamo namena razpravljati, kdo je za premestitev kina in kdo ne, gre le v glavnem za pojasnilo, kako je s Prosvetnim domom v Brežicah in zakaj so kinematografske vstopnice v kraju tako drage.

Prosvetni dom v Brežicah je lansko leto pričel adaptirati in usposabljati mestna občina. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev društvenih prostorov v Domu še niso dokončno urejeni in se vsa stvar nahaja še v nekem provizoriju. Da je dvorana v Domu že sedaj velikega pomena za kulturno delo v Brežicah pričajo o tem številne uspele prireditve domačih in gostujočih igralskih družin v tem Domu. V pretekli zimski gledališki sezoni so tako nastopali kot gledalci ugovorili, da je dvorana premajhna, da še vedno ni zavarovana pred mrazom in prepihom, da nima urejenih sanitarnih (na odru) itd. Vzdrževanje takih dvoran in domov je drago in ga s tekočimi dohodki Doma ni mogoče kriti, pač pa le samo z ustreznimi dotacijami. V brežickem primeru je to vprašanje še bolj problematično, ker je ves objekt ob času v provizoriju. Na drugi strani pa je treba, vzeti v obzir, da je velike važnosti permanentna uporaba takih prostorov, in to že zaradi sušenja in ogrevanja.

Ljudski odbor mestne občine v Brežicah je o tem vprašanju, kakor tudi o premestitvi kina v veliko dvorano Prosvetnega doma razpravljal in se načelno izrekel za premestitev kinematografa, vendar naj bi za to določena komisija to vprašanje proučila in skupno z upravo mestnega kinematografa predložila zadeven elaborat v rešitev. Komisija pa tega dela še ni sklenila, niti še niso izdelali predlogi za to, zaradi tega tudi ni bojzani, da bi kino morda dobil monopol nad uporabo dvorane v Domu. Po do sedanjih zaključkih naj bi dobila uprava kina kot najemnik dvorano v uporabo pod pogojem, da bo dvorana tudi v nadalje na razpolago za ostale prireditve in kulturno delo. V pogodbi bodo razumljivo nastanku formulirane pravice in dolžnosti obeh sodelujočih in bodo ti prostori tudi vsprejeli na razpolago za kino predstave in za vse ostale kulturne prireditve. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev je pa razumljivo, pravilno, da je kino podjetje soinvestitor, da se prostori čim prej usposobijo za

svoj namen in za stalno uporabo. Marsikdo a je naš uvodoma omenjeni članek o tem vprašanju razlagal v tem smislu, da se sedaj dvorana Doma, stopnice in balkon adaptirajo za kino dvorano, kar pa seveda ne drži, marveč se vsi prostori usposablajo za vse prireditve, tako za kulturne kot za kinematografske predstave. Sedaj je v dvorani Doma 320 sedežev, medtem ko bo v njej z urejenimi loži in balkonom potem nad 450 sedežev. Razumljivo je, da bo na ta način povečana dvorana ob prireditvah te ali druge vrste donosnejša, kar je seveda v korist uprave Prosvetnega doma. Adaptacijska dela v Prosvetnem domu potekajo v pravcu, da bi bila povečana dvorana skoončana do prireditve »Posavstva tedna« meseca oktobra oz. do začetka prihodnje gledališke sezone v jeseni, in če pride do ustreznega sporazuma med upravo kina in upravo Doma, bo dvorana seveda na razpolago tudi za kinematografske prireditve — Toliko v pojasnilo.

Glede vstopnic za kino predstave so pa obiskovalci kina v Brežicah mnenja, da so predrage. V sedanji stari kino dvorani je prostora za okrog 170 sedežev, kar je seveda zelo malo, zaradi tega je treba več filmskih predstav, kar pa podražuje režijske stroške kina. Če bo torej prišlo do premestitve kina v novo dvorano, ki je še enkrat večja, bo treba seveda manj predstav in bodo tedaj tudi vstopnice cenejše. Tako nam vsaj zatrjuje uprava mestnega kina, s čimer soglašajo tudi obiskovalci kina, ki sodijo, da smemo šteti obisk kina predstav med kulturne potrebe sodobnega človeka. — Omenimo še ob tej priložnosti, da je stanje sedanje kino dvorane v kraju naravnost obupno, saj nima dvorana prave ventilacije niti ne ustreznih sanitarnih naprav in je razumljivo, da si ljudje žele gledati dober film v sodobno urejeni kinematografski dvorani. X.

Svojevrsna zbirka

Olivia Emma Lake iz Chicaga mnogo bere. Ljubi knjige, toda ne vsako knjigo, ampak samo neko določeno vrsto. Ehi morajo to romani, vendar spet ne vsak roman. Poveš, ki jo bere, oziroma roman, ki ga kupi, mora imeti v naslovu besedo »ljubezen«. Dolej je tej ženski uspelo, da je nakupila že 7400 romanov s takim naslovom. Ta strašna zbirka takih romanov je stara sedaj 57 let in pravi, da bo zbirka romanov narasla do njene smrti čez 10.000 knjig.

Svinja je najinteligentnejša žival

V Arkanzasu (ZDA) živi in dela drešer živali Keller Breland. Ameriški radio prinaša sedaj poudarjene zanimive posameznosti njegove spomine, v katerih priiz svoje kariere in prakse.

Mož je doslej dresiral dvanaest vrst domačih živali: pse, mačke, kokoši, konje itd., skupaj do danes že okrog 6000 raznih živali. Pri tem mu pomaga njegova žena, šestletna hčerka, ki ima uspehe z dresiranjem — kokoši. »Izgovorja al zaspaj puzmuz« da je od vseh domačih živali najinteligentnejša svinja. Njo je najlaže dresirati.

Prvo zasedanje odbornikov novega okraja Trbovlje

Starši priprejajo od časa do časa svoje malčke v zobne ambulante

Turistično-planinska razstava v Zagorju

Morda ste med vestmi, ki smo jih že objavili, opazili, da pripravljamo v Zagorju začetek meseca septembra Turistično-planinsko razstavo, ki bo v mali dvorani TVD »Partizana«. V Tednu turizma in planinstva ki bo trajal od 4. do 11. septembra, bodo na sporedu razne prireditve, med drugim privikrat v Zagorju tudi modna revija, kulturni večer in predavanja s filmi. Ob zaključku Tedna turizma in planinstva dne 11. septembra pa bo Turistično društvo v Zagorju imelo svojo prvo redno letno skupščino, kjer bo društvo podalo obračun svojega dela v preteklem poslovnem letu.

Pripravljani odbor za izvedbo Turistično-planinskega tedna je pozval k tekmovalstvu ne samo hišne lastnike in gospodinjice, da pospravijo svoja predhišja in dvorišča ter okrasijo

tudi okna s cvetjem, marveč prav tako tudi vsa gostišča in trgovske poslovalnice h kulturni postrežbi svojih gostov in strank, nadalje trgovska podjetja k čim lepši ureditvi svojih izložbenih oken. Slišali smo, da bo ta tekma ostra, ker ne gre samo za ugled in sloves teh naših družbenih podjetij in zasebnih strank, temveč tudi za nagrade, ki jih je Turistično društvo določilo v ta namen. Komisija, ki je prevzela nalogo ocenjevanja, je že na delu, zlasti pa bo aktivna v Tednu turizma in planinstva. Rezultate pregleda ocenjevalne komisije, podelitev nagrad in priznanj bomo objavili v našem listu. Ker je naloga nas vseh, da skrbimo za lepši izgled našega kraja in za njegov sloves, vabimo še enkrat vse na marljivo tekmovalstvo!

Zadnje nevihte so občutno

Cene na trgu v Brežicah

Kakor smo že poročali so v Brežicah vsak dan tržni dnevi in je posebno zadovoljivo založena mestna tržnica ob prejšnjih tržnih dneh ob sredah in sobotah. Cene se formirajo po ponudbi in povpraševanju in je brežicki trg vedno dobro založen. Tako imajo sedaj nad 150 kvadratnih metrov miz za sadje, zelenjavo, mlečne izdelke in druge prehranske predmete. Brežicki trg v glavnem zalagajo proizvajalci okoliških krajev in so se cene v preteklem tednu gibale takole (prva cena socialističnega sektorja, v oklepaju privatnega sektorja):

Jabolka 20 (20—30, hruške (30—40), slive (40), breskve (60—70), solata 30 (40), krompir 20 (18), čebula 25 (30), fižol stročji 22 (20), paradižnik 40 (60), pa-

prizadele nekatere poti v kraju ter zatrpale z nesnago zlasti provizorne kanale in jarke. Priporočali bi, da se odprti kanal ob šolskem vrtu v Zagorju popolnoma zapre, saj se na njegovem vogalu nabira vsakršna nesnaga, ki povzroča nabiranje in zastajanje odpadnih voda ter služi nehičeni in razplodu komarjev. H.

prilika 70 (60—75), kumarice 20 (20), zelje glave 15, ohrovt 20, cvetča 40, korenček 25, domači sir (30—35), smetana 2 dl (30—35), koruza v zrnju (60), kosi (430—500), piščanci (180—250), pujski, mali (2000—3000), pršutariji (6000—10.000), svinje, debele kg (170—180).

Socialistični sektor na tržnici zastopa Mestna ekonomija v Brežicah in Kmetijska zadruga Brežice.

M. T.

Od leta 1907, ko so slovinci privikrat nastopili na mednarodni tekmi v Pragi pa do današnjega dne, so naši orodni telovadci v zgodovini mednarodnih tekem in na olimpiadah želi večje uspehe kot katera koli druga športna panoga.

Od leta 1903, ko so bile v Antwerpnu prve mednarodne telovadke, do leta 1948 na olimpiadi v Londonu, so slovenski oziroma jugoslovanski telovadci dvajsetkrat sodelovali in zasedli sledeča mesta: 1907 v Pragi — peto, 1909 v Luksemburgu — peto, 1911 v Turinu — četrto, 1913 v Parizu — peto. Na teh mednarodnih srečanjih so nastopali samo slovenski orodni telovadci. Leta 1922 je jugoslovanska reprezentanca v Ljubljani zasedla drugo mesto, leta 1924 na olimpiadi v Parizu pa je naša olimpijska vrsta zasedla četrto mesto. Na tej olimpiadi je med posamezniki dosegel največ točk Slovenec Leon STUKELJ in s tem postal absolutni svetovni prvak v orodni telovadbi. Omembe vredno je nadalje, da je tedaj v jugoslovanski olimpijski vrsti nastopil tudi naš trboveljski rojak Slavko HLASTAN, ki je na preskoku preko konja zaslužil bronasto medaljo. Leta 1926 smo dosegli v Lyonu drugo mesto, na olimpiadi v Amsterdamu tretje, 1930 v Luksemburgu tretje mesto od enajstih držav, ki so poslate svoje telovadne vrste, 1936 na olimpiadi v Berlinu šesto; v naši olimpijski vrsti je nastopil takrat tudi trboveljski rojak Miro FORTE. Leta 1938 v Pragi tretje

mesto in l. 1948 na olimpiadi v Londonu deseto mesto. Vzrok, da so jugoslovanski vrhunski telovadci v Londonu od 16 nastopajočih vrst dosegli le deseto mesto, je iskati v tem, da je v drugi svetovni vojni v naši državi telovadba popolnoma zamrla in sicer zaradi sklenjenega kulturnega molka proti okupatorju. Kljub temu pa smo s tem uspehom še vedno lahko zadovoljni.

Na mednarodnih ženskih telovadnih tekmah je naša reprezentanca leta 1936 na olimpiadi v Berlinu zasedla četrto mesto, leta 1938 v Pragi drugo mesto in leta 1948 na olimpiadi v Londonu sedmo mesto.

Od telovadca, ki je pripuščen k olimpijskim igram, se zahteva sedaj izvedba 12 telovadnih disciplin in sicer na vseh orodjih po eno obvezno in eno poljubno vajo — od telovadkinje pa 5 disciplin in skupinske kompozicije. Le zelo redkim telovadcem uspe, da se uvrste v državno reprezentanco, ki zastopa državne barve na olimpijskih igrah ali mednarodnih tekmovaljih. To so res izredno talentirani in nad vse vztrajni telovadci, ki leta in leta, dan na dan vestno in sistematično vadijo pod strogim nadzorom najboljših telovadnih učiteljev.

Že kot mladinci se bodoči državni reprezentanti vidno razlikujejo v telovadbi — posebno orodni — od povprečnih telovadcev. Takim izrednim telovadcem je treba potem nuditi dobre, sposobne učitelje, ki jih sistematično pripravljajo tudi na najtežje prireditve na vseh orodjih. Posebno

pažljivo je treba posvetiti tudi življenju teh telovadcev izven telovadnice, kajti vsako nesolidno življenje ali pomanjkljiva prehrana resno ogroža telesno sposobnost in zdravje telovadca, ki poleg svojega rednega dela dnevno vadi po tri in še več ur.

Sedaj imamo v Sloveniji med mladinci samo tri resne kandida-

Nekaj o

orodni telovadbi

te za vstop v državno reprezentanco vrhunskih telovadcev, in sicer Miroslava CERARJA iz Ljubljane, ki je na mladinskem finalnem državnem prvenstvu v vajah na orodju na Bledu pokazal sposobnosti, ki si jih le moremo želeči pri mednarodnih telovadcih, nadalje mladince SENICERJA iz Hrastnika ter Ivana TRUGERJA, člana trboveljskega Partizana.

V razgovoru s Trugerjem, kako je postal član TVD Partizana in kako je uspel že v tako kratkem času doseči nadpovprečne uspehe v orodni telovadbi, smo izvedli sledeče zanimive podatke:

Leta 1937 v Idriji rojeni Ivan Truger je sin cestnega delavca. Leta 1940 so Italijani vsi Trugerjevo družino začasno preselili v

Italijo, v časn okupacije pa so ji Nemci požgali domačijo. Tako osiromašeni so od naše ljudske oblasti dobili leta 1947 nekaj zemlje v bližini Pluja in so takoj po ustanovitvi zadrug pristopili h kolektivnemu obdelovanju zemlje. Mladi Ivan Truger se je po končani osnovni šoli učil v sadlarski stroki. Že kot učenec je

15. decembra 1953 je bil Ivan Truger že zaposlen v Strojni tovarni, kjer opravlja dela pri varilnicah. Takoj je začel z redno in sistematično telovadbo pod osebnim vodstvom svojega telovadnega učitelja Mirka Bizjaka. Čeprav si je Ivan Truger lansko leto zlomil roko, zaradi česar dalj časa ni mogel telovaditi, je 27. februarja 1955 na izbirnih tekmah mladincev v Ljubljani za dvoboj Slovenija : Vojvodina zasedel tretje mesto, na samem dvoboju 1. maja 1955 pa drugo mesto. Na izbirnih tekmah v Celju, ki so bile 28. maja 1955, je Truger dosegel dovolj točk, da je lahko v dneh od 1. do 3. julija tega leta tekmoval na državnem prvenstvu v Nišu. Tekmovalje je bilo na orodju v vseh disciplinah v obveznih in poljubnih vajah. Iz vse države se je uvrstilo 12 najboljših mladincev višjega razreda v tekmovalce, ki bodo letošnje in naslednje leto zastopali našo državo na mednarodnih srečanjih v telovadbi.

Na tem tekmovalstvu je mladi Truger pokazal izredne sposobnosti, saj si je priboril prvo mesto pred prav tako posebno navedenim Miroslavom Cerarjem iz Ljubljane, ki ga že sedaj štejejo za enakovrednega olimpijskim tekmovalcem. Na mladinskem državnem finalnem prvenstvu v vajah na orodju, ki so bile 20. julija t. l. na Bledu, in katerih namen je bil, da se 12 najboljših mladincev in mladink bori za najvišji naslov, za naslov državnega prvaka, je mladi Truger sicer zaradi smole pri preskoku čez konja (dobil je nulo) zapra-

vil zanesljivo drugo mesto, vendar si iz izredno voljo in zagrizenosti, ki jo je pokazal v nadaljnjem tekmovalstvu, zasedel četrto — torej še vedno častno mesto. Da je mladi Truger v tako kratkem času dosegel izredne uspehe v telovadbi in da ima vse pogoje za nadaljnji razvoj, je predvsem pripisati njegovi skromnosti, izredni marljivosti in vztrajnosti ter ubogljivosti. K uspehu fanta pa je v nemali meri pripomogel tudi njegov učitelj Mirko Bizjak, ki ga s svojim velikim strokovnim znanjem nenehno in neutrudno »pili« ter nadzoruje njegovo delo v telovadnici.

Trugerju, ki ga po našem mnenju nobena hvala in uspeh ne bosta izpridila, želimo, da bi tudi v bodoče uspešno napredoval ter nekoč kot član TVD Partizana častno zastopal našo ožjo domovino kakor tudi našo državo na mednarodnih srečanjih telovadcev. Njegova ljubezen do društva in želja, da ga častno zastopa sta se prav posebno pokazali pri preskoku čez konja na Bledu, ko se je razoklaj, češ — kaj bode rekli k njegovi nesreči društveni funkcionarji in njegov učitelj! Takšno gledanje na društvo je vsakekor posnemanja vredno.

Glede na veliko število talentiranih mladincev v naši dolini, imajo vse pogoje za razvoj in napredek v orodni telovadbi, bi bilo priporočljivo, da društveni voditelji pritegnejo v telovadnico čimveč mladincev, ki bodo v bodoče posnemali Ivana Trugerja. S. G.

Iz naših Zasavskih krajev

Iz Trbovelj

Električna luč bo kmalu boljša

Po rudarskih naseljih v Trbovljah se ljudje že več let pritožujejo nad skrajno slabim električnim tokom. Tok je tako slab, da žarnice nikakor ne morejo zadosti razsvetliti stanovanjskih prostorov, da o poslušanju radia sploh ne govorimo. Mladopodjetje ELEKTRO-TRBOVLJE te in ostale občutne pomanjkljivosti dobro pozna, rešiti jih pa ne more kar čez noč.

Razdelilne transformatorske postaje

Nizkonapetostno omrežje je v Trbovljah zelo zapleteno. Tu imamo obično električno omrežje in rudniško omrežje, ki se v centru kraja medsebojno prepletata. Tudi za svoje potrebe zajema do sedaj ELEKTRO-TRBOVLJE tok iz starih rudniških daljnovodov, na katerih pa visji tudi podjetje STT in ostala lokalna industrija. Ob izpadu električnega toka pri rudniku ali v STT so prizadeti vsi potrošniki gospodinjstva, toka kakor tudi obratno. Nujno je bilo torej prvenstveno misliti na ločitev teh dveh porabnikov toka. Pri rudniški kurilnici ob cesti na železniško postajo je ET projektiralo veliko razdelilno transformatorsko postajo (RTP). Poslopje RTP (bo precej veliko: 12 x 48 m) bo tudi arhitektonsko dobro dopolnjevalo spodnji del trboveljske doline. Energija bo prihajala v RTP po dvosistemskem daljnovodu 35 kV iz trboveljske Elektrarne, od tu pa transformirana na 10 kV do transformatorskih postaj nizke napetosti po vsem okraju. Samo Radeče se bodo z električnim tokom napajale še nadalje neposredno iz Laškega.

Za potrebe STT (Strojna tovarna v Trbovljah) bodo zgrajeni dva daljnovoda 10 kV, ostala lokalna industrija pa se bo oskrbovala z električnim tokom po nizkonapetostni mreži. Izven te nove RTP pa bo ostal rudniški Trboveljsko-Hrastniški ločen svojimi električnim omrežjem ter bo le-ta zgradil zase poleg trboveljske Elektrarne posebno transformatorsko razdelilno postajo.

20 tatov ujame kontrolor mesečno v Trbovljah

Celih 36 odstotkov električne energije porabijo »črna« potrošniki v Trbovljah. Veliko denarja je to. Čeprav kontrolor zasači mesečno do 50 tatov električne energije, izguba vendar ni veliko manjša. Mnogo kreditov bi bilo treba, da bi vsem pavšalistom montirali števec, ki bi onemogočali krajo toka. Toda tudi do tega bo prej ali slej prišlo.

Rudniška naselja bodo dobila mestni tok

Rudniška naselja in kolonije, ki uporabljajo sedaj še rudniški tok 120 voltov, bodo po novem načrtu priključena na mestno mrežo, ki pa jo bodo seveda zaradi boljše izrabe preneza električnih bakrenih žic napajali s tokom 220 voltov. Ustrezne transformatorske postaje so že načrtovane oziroma že v izgradnji. Prej pa bo moral trboveljski rudnik preurediti vse svoje nizkonapetostno omrežje ter hišne instalacije, ki novim potrebam ne bodo več ustrezale. Prej ko bodo te in-

Gasilski nastop v Velikem Podlogu

Nedavno je bil v Velikem Podlogu množičen nastop gasilcev iz krškega okraja. Pripravljali so se za zlet gasilcev, ki je bil nedavno v Vavraždinu. Med gasilci so opazili veliko mladih deklet, ki pridno delujejo v raznih društvih. Najbolj so se odrezali pionirji iz Kostanjevice, ki so lepo izvedli svoje vaje. Vsekakor je razveseljivo, da gasilske društva marljivo skrbijo za svoj naraščaj. Videli smo nadalje stare rutinirane gasilske veterane, ki so pokazali mlajšim, kako se je treba boriti ob požaru.

Po vaji je sledila ljudska zabava.

Šahovska simultanka v Senovem

V torko je na Senovem gostoval mojstrski kandidat tov. Trampuž iz Ljubljane, ki je proti senovskim šahistom odigral simultanko. Tov. Trampuž je 15 partij dobil 4 izgubil in 1 remiziral. Za senovske šahiste je to kar dober uspeh.

Iz Podbočja

V nedeljo, 14. t. m., so igralci KUD »Stane Kerin« v Podbočju uprizorili v obnovljeni dvorani KZ pod režijo tov. Helene Zorkove Finžgarjevo dramo »Razvalina življenja«. Na splošno so igralci svoje vloge dobro odigrali. Povzdignilo pa je igro nadalje okusno urejen oder in tudi sama dvorana. V tem pogledu smo vendar že enkrat napravili korak naprej, za kar se imamo zahvaliti tudi predsedstvu OLO Krško in poštvalnim kulturnim delavcem pod vodstvom šolskega upravitelja tov. Zupanciča v Podbočju. Dvorana je bila nabito polna. Zelimo, da bi KUD v Podbočju načrtno prirejal gledališke predstave, ker jih občinstvo ceni in rado obiskuje. — Po predstavi je sledila ljudska zabava. —

Pionirji iz Leskovca so taborili

Prvi pionirski odred krškega okraja, in sicer pionirski odred iz Leskovca pri Krškem, je organiziral samostojni tabor v Gazičah pri Cerkljah. Organizacijo tabora je prevzelo delavno Društvo prijateljev mladine v Leskovcu pod predsedstvom tov. Rezičke Pirčeve, ki vodi ta tabor. V tabor je vključeno 24 otrok delavcev, kmetov in uslužbencev. Imajo zelo lično urejene šotore, spijo na mehkih, tako da jim prav nič ne manjka, razen malo več sonca, ki je letos zelo muhasto.

Naletel sem na malega Helmuta, ki je najmanjši v taboru; pobral sem ga, če mu je kaj dolgčas po materi in če bi šel z menoj domov. Prav odločno mi je odgovoril: »Ne! S tem lačnim odgovorom mi je odgovoril na vsa ostala vprašanja, ki sem mu jih hotel še zastaviti.

Tisti dan, ko sem se mudil pri njih na obisku, so se ravno kar vrnili s kopanja v Kljunovih toplicah. Bili so zelo razigrani. Takoj so prosili za žogo, in seveda tudi vprašali, če bi kmalu večerjali. Iz gole radovednosti sem vprašal, kaj bo za večerjo. Kar slino so se mi pocedile, ko sem zvedel, da bodo na mizi pohane miske z belo kavol. Skrbni starši prinesejo mladim tabornikom ob časa do časa pecivo, sadje in ostale dobrote, kar je tako pisan jedilnik list še bolj izpopolni. Z dobrim gospodarjenjem, ki pa ne gre na račun kalorij, je bilo mogoče doseči, da stane povprečna tabornina na osebo dnevno 115 din ali 1610 din za 14 dni. Starši — zamislite se ob tej številki! Ali ne bi tudi vašemu otroku privedli lepe brezskrbne počitnice v taborjenju? Nočem naštevati, marveč sa-

mo ugotoviti, kako velike koristi je takšno taborjenje, zlasti če ni predaleč od domačega kraja, in to zaradi nakupa živil iz domačega vira, manjših prevoznih stroškov itd. Tovarišica Rezička, ki je letos že na drugem taborjenju, mu je dejala, da bodo že v jeseni začeli s pripravami za naslednje taborjenje prihodnje leto. To je pravilno načelo, kajti le s skrbnimi pripravami, ki jih bomo zgodaj začeli, bo tabor dosegel svoj pravi namen.

Tabornemu vodstvu je šel na roko občinski ljudski odbor v

Cerkljah, zlasti pa še tajnik tovariš Stane Kaplan, za kar se mu vsi udeleženci tabora po tej poti najiskrenejše zahvaljujejo. Edino pravilo bi bilo, da bi vsa Društva prijateljev mladine ravnala tako kot v Leskovcu, kajti videti je, da so tamkaj pravilno doumeli naloge, ki jih društvo postavlja pred svoje člane.

Pred kratkim je »Tabor pri hrastovem logu« utihnil, toda samo za nekaj dni. Prišli bodo otroci iz Senovega, da tudi ti preživijo štirinajst brezskrbnih dni ob lepi zeleni Krki. —

Rojstva, poroke in smrti v okraju Trbovelj

V mesecu juliju se je rodilo v okraju Trbovelj 78 otrok, umrlo pa je 30 ljudi. Poročili so se pretekli mesec sledeči pari:

Na Dolu pri Hrastniku: delavec Ivan Segan in delavka Angela Senturc. — **V Hrastniku:** knjigovodja Ladislav Korbar in knjigovodkinja Hedvika Vovčok; delavec Maks Ločnik in telefonistka Gabrijela Jagodič; delavec Oton Logar in delavka Terezija Mrak; delavec Alojz Orešnik in odministratorka Vida Mihalič; delavec Alojz Zatl in delavka Ljudmila Kuhar. — **V Radečah:** gradbeni tehnik Milan Janežič in študentka Nevenka Pergar; železničar Franc Selevšek in delavka Ljudmila Oder; strojnik Drago Zakrajšek in delavka Anica Kramžar. — **V Senožetih:** lesni manipulant Voitech Pavšek in knjigovodkinja Pavla Zupan. — **V Trbovljah:** rudar Janez Končar in kmetovalka Vida Hribar; ključavničar Alojz Serša in delavka Silva Jeraj; ključavničar Anton Breznikar in telefonistka Štefanija Strumelj; kovač Alojz Gračnar in delavka Hermna Suln; delavec Jože Košir in delavka Blanka

Plaš; kmetovalca Franc Frajle in kmetička delavka Ana Skušek; mizar Matija Troš in kurirka Ljudmila Sluga roj. Cepuš. — **V Zagorju:** rudar Stanislav Krajnc in predica Julija Jamšek; rudar Drago Gošče in krojaška pomočnica Rozalija Razpotnik; rudar Ivan Božič in gosp. pomočnica Franciška Cerinšek; invalid Ivan Prašnikar in gosp. pomočnica Alojzija Nedog; rudar Ladislav Perme in gosp. pomočnica Vida Arh; delavca Jože Kadunc in natakarica Amalija Slapar.

UMRLI SO:

Na Dolu pri Hrastniku: Jožef Ramšak, 90 let. — **V Lok:** pri Zl. danem mostu: Terezija Culeto, 88 let. — **V Mlinšah:** Nataša Prašnikar, 6 let. — **V Podkumu:** Franc Baš, 79 let; Angela Cop, roj. Bervar, 55 let. — **V Radečah:** Janez Oblak, 26 let; Stank, 2. doševič, 36 let; Matija Korošec, 82 let. — **V Trbovljah:** Franc Klopčič, 67 let; Jožefa Ameršek, roj. Brinovec, 46 let; Anton Lavrič, 44 let; Alojz Kurnik, 57 let; Pavla Molnar, 2 meseca; Anton Magorš, 72 let; Helena Skalčič, roj. Kovač, 66 let; Ivan Lokar,

truplo utopljenega 19-letnega steklarskega pomočnika Jožeta Kranjca iz Hrastnika so potegnili iz Save nekje pri Sevnici. Pretekli, soboto so ga pokopali na dolskem pokopališču. Na njivi mrtvih so ga počastili steklarski pevci, godba in govorniki. — Naj mu bo lahka domača zemlja.

Najstarejši Hrastničan je upokojeni delavec Kemične tovarne Anton Pahor, ki bo izpolnil v ponedeljek, 29. avgusta, 90 let. Doma je iz Boštanj. Kot sedemindvajsetletni fant je prišel pred 63 leti v Hrastnik v Kemično tovarno je bil najprej navaden delavec pozneje pa osebnim sluga tovarnarja Franca pl. Gossetha, po njegovi smrti pa je bil Pahor pisarniški sluga. Jubilant ve še dosti zanimivost iz razuzdanega življenja takratnih »gospodov«, ki so izkoriščali delavce. Nas slavljence je služil pri tovarni 50 let in še kar krepek. Zanimna se za današnjo socialistično ureditev

Prijateljska nogometna tekma godbenikov obeh hrastniških godb na pihala je bila pretečno nedeljo prava krajevna senzacija. Zato se je zbralo polno ljudi na stadionu SD »Rudarja« v Zg. Hrastniku, ki so navdušeno pozdravili obe združeni godbi »Svobode I« in »Svobode II«, kateri sta z veselo koračnico prikorakali na igrišče. Potrebno število godbenikov je tekmovalo v nogometu — vsi ostali pa so skupno igrali publiki poskočne »vize« v zabavo. — Tekma, ki je bila v veliko veselje vsem gledalcem, je izpadla v prvem polčasu 1:1, v drugem pa 2:2. Po tekmi sta obe združeni godbi odkorakali z veselimi marši v Dom »Svobode«, kjer so godbeniki sklenili, da bodo nastupili skupen program, s katerim bodo nastopili na skupnem

koncertu v nedeljo, 18. septembra. — Razveseljivo je, da so se godbeniki obeh hrastniških godb na pihala zadnje čase po nekakem neprijateljskem razpoloženju pobotali in spoprijateljili. To bo nedvomno pripomoglo še k večjim kulturnim uspehom v hrastniški dolini.

Lepa pridobitev za Hrastnik so novi trgovski lokali, ki so jih odprli, in sicer: trgovsko podjetje »Preskrba« pri Logarčku, »Postrežba« pri Jaki Klemenu in »Elektro-delaonica« pri Birtiču. Podjetje »Preskrba« urejuje sedaj še novo trgovino v bivši »podporni hiši« pri steklarni, nasproti tržnice v Spodnjem Hrastniku. Zasedla bo vse pritične prostore v navedeni hiši. V te nove prostore se bo trgovina preselila iz bivše Pečnikovke hiše, v kateri pa bosta dobila svoje prostore »Ljudska čevljarna« in brivnica. Iz »podporne hiše« pri steklarni sta se preselili v prostore tržnice trafikar in knjižničar »Svobode II«. Zeleti bi bilo, da bi si zadnje preskrbela napisno tablo.

Rentgenski aparat so dobili po dolgem čakanju v Hrastniku. Služil bo prvenstveno za pregled pljuč. Mnogostevni Hrastničani so morali doslej hoditi na rentgenske preglede v Trbovelje. Pri teh so izgubljali dragocen čas. Temu bo pa konec, a ne še jutri. Najprej bo treba rentgenski aparat montirati. Namestili ga bodo v ambulanti Zg. Hrastnika, ker drugje ni prostora. Če bi imeli tudi že v Hrastniku Zdravstveni dom, kakor ga imata v Zasavju Litija in Zagorje, bi postavili rentgenski aparat v tak dom. Pa ne godrnjamo zaradi tega, bodimo zadovoljni in hvaležni tistim, ki so priskrbeli ta aparat, da si bodo hrastniški bolniki lahko dali pregledati svoja pljuča kar doma v svojem kraju, kar je spet lep napredek za našo dolino.

Iz brežiške porodnišnice

V porodnišnici naše bolnišnice so od 8. avgusta do 21. avgusta 1955 rodile: Barica Zorko, Skopice — dečka; Anica Avšič, Gornji Lenart — deklco; Nežika Požar, Slogonsko — dečka; Marica Topol, Vukovo selo — deklco; Anica Hrovat, Smarje — dečka; Ana Petrinja, Krško — deklco; Vera Živkovič, Brežice — dečka; Justina Jereb, Spodnje Vodole — dečka; Ana Lužar, Mrčna sela — deklco; Betka Zupcevc, Dolenja vas — deklco; Nada Petan, Spodnja Pohanca — dečka; Kristina Kastelic, Krško — deklco; Zinka Kovačič, Mostec — deklco; Jožefa Kukovičič, Pišce — deklco; Liliška Škoberne, Senovo — dečka; Ivanka Selar, Gaberje — deklco; Valburga Spiler, Stolovnik — deklco; Matilda Ogorevc, Sela — deklco; Milka Petan, Senovo — deklco; Angela Gračner, Smarje — deklco; Jožefa Pavlin, Gornja Lepa vas — dečka; Marija Lončar, Mrzla planina — deklco; Pavla Hribnikar, Krško — deklco; Terezija Puntar, Stari grad — deklco; Marija Miklavčič, Stara vas — dečka; Milena Vesel, Leskovec — dečka; Terezija Kerec, Sela — deklco; Vilma Poslek, Klanjec — dečka; Nežika Iljaž, Bizeljasko — dečka; Anica Erban, Skopice — dečka; Ana Lekše, Leskovec — dečka; Terezija Jalovec, Malo Mraševo — deklco; Marija Petelin, Sela — deklco; Marija Kuševič, Laduč — deklco; Kristina Kržan, Mali vrh — dečka.

Freska posebne vrste

Zaradi krutosti svojega moza je zahtevala Mrs. Jean Thompson iz Chicaga ločitev zakona. Njen mož Roy je dal namreč v svoj spalnici preko cele stene naslikati fresko, ki prikazuje, kako se njegova žena utaplja v vodi.

Vrhunec žalitve pa predstavlja za ženo na tej sliki to, da jo mož, naslonjen na ograjo, s smehom gleda, kako se njegova zakonska družica potaplja.

Sodišče je brez nadaljnje odločbe, da se ta ločitev obravnava reši v korist gospe Thompson.

Še zagledam srečoznanilno znamenje ob svoji desnici, bom vedel, da se bo vse dobro izteklo!

Rešitev nagradne vizitke iz 32. številke

Tudi na našo nagradno posetnico, ki smo jo priobčili v 32. št. Zasavskega tednika, smo dobili od naših pionirjev in pionirk celo vrsto pravih odgovorov. Vsi so razbrali iz naše vizitke, da je v imenu DANIEL KORDECAN skrita častna funkcija, ki jo opravlja ta pionir v svoji organizaciji, namreč da je v njej NAČELNIK ODREDA.

Strogi žreb je odločil 1. nagrado ANDREJU VRBNIKU, učenca 4. razreda osnovne šole v Trbovljah II., ki naj prde v naše uredništvo po objubljeni knjižni darilo — 2. knjižno darilo pa je žreb prisodil JOSKU CANZKU, učenca 2. razreda, stanujočemu na Senovem št. 177, pošta Brestanec, ki mu bomo knjižno nagrado zaradi oddaljenosti od Trbovelj poslali po pošti.

Vsem ostalim pionirjem in pionirkam, ki jim žreb ni bil to pot naklonjen, za njihovo pošto in trud priskrba hvala!

Nagradna uganka za pionirje

Boste uganili sledečo uganko? Poskusite!

Kaj pije vodo in gleda v nebo?

Ce ste uganili, nam prinesite ali pa pošljite odgovor do nedelje, 4. septembra, popoldne. Dva izbrana rešitelja, uganke bosta dobila za nagrado, lepo mladinsko knjigo.

V odgovoru navedite svoje ime in priimek, razred šole, ki jo obiskujete, ter kraj in pošto, kjer ste doma. — UREDNIŠTVO.

Josip Brinar:

PIONIRSKI KOTICEK

(Nadaljevanje)

20. Miško gre po Zvitorepko v Hudo luknjo

Potihoma in skrivaj se hihitajo se je Zvitorepka priplazila bliže k vzdihujočemu medvedu ter ga začela napikovati: »Oho, gospod Miško, kaj pa vi tukaj? Ste li kaj pozabili pri Kozoderčevih? Le kar povejte, da grem tesarju izporočat, naj vam prinese, kar ste izgubili. Morebiti pa niste plačali medu, ki ste se ga nalizali pri njem? Lej ga šmenta, kako lepo rdečo kapo imate na glavi! Kje ste jo neki dobili? Brivca ste pa izbrali slabega: vsa ušesa vam je razrezal! In tudi vaših rokavic ni videti nikjer; povejte mi, gospod ujec, kje ste jih pustili? Miško se je kar tresel od jeze, tako so ga pekile porogljive besede. Toda kako naj bi si pomagal, tako bolan in nadlešen? Samo da bi nič več ne slišal, se je spet spustil v vodo in reka ga je nesla brzo naprej. Ko je prijadral mimo nizkega, zloženega brega, je zaveslal h kraju in se nato napotil naravnost na kraljev dvor. Le z največjimi težavami se je vleklo po trudu polni poti in šele četrtega dne pod večer je prisopihal do Matjažev peči.

Kralj Miroljub se je silno začudil, ko je zagledal medveda tako silno razmesarjenega. »O,

groza in strah! Je vzkliknil. »Miško, ali ste to vi, ali je to sam vaš prikazen? Kaj pa vas je doletelo? In kdo je tisti, ki se je drznil tako grozno zdelati kraljevega poslanca? Miško je globoko vzdihnil, nato je vse natanko razložil kralju, kako ga je Zvitorepka napadla in kako ga je spravila v nesrečo, ki bi skoro bila njegova smrt.

Kralj je neizrekljivo razjarjen vzklikel: »Kaj, take hudobije uganja žalta lističa? Go spodaj, kakšen ste vi, gospoda, ki je izmed najboljših v mojem spremstvu, si upa tako surovo razžaliti? No, le čakaj, Zvitorepka, prišla boš še v moje pesti! Maščevati vas hočem, ljubbi bratran, maščevati krvavo in strašno! To prisegam na svojo kraljevsko krono, in nikdar več si ne opamem meča, če ne izvršim svoje obljube!«

Hkrati je kralj Miroljub sklical svoje svetovalce in jim razložil Zvitorepkine hudobije. In svetovalce je razpahlja z novicami kakor poprej njihovega gospoda in kralja. Posvetovali so se dolgo in naposled sklenili, da se lističa še enkrat pokliče, da mora sama priti pred kraljevo sodišče. A maček Kr-

Zelo rad se kopal

FIZKULTURA IN ŠPORT

Mednarodna košarkarska tekma v Trbovljah

The Wolves (Amsterdam): Rudar 43:34

V sredo, 18. avgusta so odigrali v Trbovljah prvo mednarodno košarkarsko tekmo. Bila je nekakšen skromen jubilej petletnice košarke v Trbovljah. Celo popoldne je bilo že v znamenju tega mednarodnega srečanja. Medtem ko je nogometno moštvo »Rudarja« vodilo po stadionu avstrijske nogometne »Wackerja«, je pričelo deževati. Ozirali smo se v nebo z upanjem, da zvečer ne bi bilo sivih oblakov in dežja. Vreme se je razvedrilo. Na igrišču se je zbralo več ljudi kot kdajkoli na košarkarski tekmi v Trbovljah.

Okrog osmih zvečer sta prišli na igrišče obe košarkarski ekipi: domača v črno-rdečih dresih, moštvo gostov »The Wolves« iz Amsterdama pa v rumenozelenih. Sodnika Peter Kavčič in Antek Mahkovec sta dala znamenje za začetek.

V prvih minutah se je opazila razburjenost na obeh straneh. Uspehi so gostje in prišli prvi v vodstvo. Se v isti minuti je »Rudar« izenačil in vodil igro z dvema točkama razlike. Gostje so spet izenačili igro, prišli v vodstvo, nato pa je ponovno »Rudar« izenačil in vodil. Tako sta se obe ekipi menjavali in vodili z razliko ene ali dveh točk ves prvi polčas. Borba je bila zanimiva, lepa. Polčas je ostal nerešen — 16:16.

Tudi prve minute drugega polčasa niso dale povoda misliti, da bodo morebiti domačini poraženi ali gostje. Ekipi sta se menjavali v vodstvu. Zdaj so klonili gostje zdaj domačini. Sele zadnja četrtina igre je postala odločilna. V 11. minuti so gostje po odličnem igralcu Hillu prešli prvič v vodstvo, s 4 točkami. Rezultat 32:28. Le minuto kasneje je 36:28. Zmagovalec je bil že znan. Res — tudi zadnje minute niso prinesle spremembe. »Ni šlo«, so rekli. V poslednji minuti so gostje še povečali rezultat, najsi so se domačini še tako trudili. Poraz: nekaj nesrečnih trenutkov, spodrsljaj domačinov, ki so ga gostje dobro izkoristili, nekaj »kiksov« rdečih v napadu in obrambi, malo zmede, ker so nizozemci prešli v vodstvo s 4 točkami, igra brez glave in — gostje so zasluženo zmagali s 43:34 in veselo pozdravili, sklenjeni v krog drug k drugemu, s: »Hippi Bum! Bum!«

Uspešni so bili: za »Rudarja«: Hodej 5, Jelen 17, Murn 4, Pikel 6, Vrt 1, Tauzel 1, za »The Wolves«: Perrier 13, Sibeyn 1, Van Steeden 2, Kates 6, Hille 9, Verheul 2, Van Geuns 8, Burget 0, De Smit 0, Kias 0. Tehnični vodja »The Wolves«, trener nizozemske državne reprezentance, g. Van Pelt Nikola je po tekmi v krajšem razgovoru povedal: »Zdi se mi, da so bili Jugoslovani tehnično boljši. Ho-

landci so jih premagali s hitrostjo, ker so jih s tem zmedli. Bila je lepa igra!«

Na vprašanje: »Kakšen vtis imate o Jugoslaviji?« je odgovoril: »Ich war bisher dreimal in Jugoslawien... Moram reči, da je to zelo, zelo lepa dežela, posebno Slovenija in Jadran. Občudujem vaše hribe. Pri nas je sama ravnina. Nikjer ne vidiš vzpetinice, tu pri vas pa toliko hribov in gozdov. Sinoči smo imeli na

vrhu hribe okvaro na avtomobilu. Spoznal sem, kako so vaši ljudje uslužni. Vsak avto, ki je pripeljal mimo, se je ustavil. Pri nas bi na to lahko čakal celo večnost! Vaši ljudje so ljubezni in uslužni. Počutimo se zelo dobro. Zdej potujemo še v Karlovac in v Pulo. Potem pa preko Salzburga v München in domov.«

Srečno pot, simpatični gostje iz Nizozemske!

-ek-

Deset let športa v svobodi

Športni teden ŠD »Rudarja«

Od 28. avgusta do 4. septembra t. l. bo v Trbovljah Športni teden, ki ga bo priredilo ŠD Rudar. Športni teden bo manifestacija desetih let razvoja športa v svobodi, bo pa tudi proslava desetletnega delovanja ŠD »Rudarja«.

Za prireditve v Športnem tednu se rudarjevi športniki že dalj časa vneto pripravljajo, tako da bodo pokazali res vse svoje sposobnosti. Ob tej priložnosti bo ŠD Rudar v Trbovljah izdal v knjižni obliki posebno publikacijo, v kateri bodo objavljene desetletni poveljni uspehi društva z vsemi ustreznimi podatki.

Program prireditev v Športnem tednu:

V NEDELJO, 28. AVGUSTA: kolesarske dirke na stadionu — rokometna tekma — kegljaški dvoboj;
V PONEDELJEK, 29. AVGUSTA: kegljanje »Svobode« Zavrje — Rudar B.;

V TOREK, 30. AVGUSTA: okrajni šahovski turnir;
V SREDO, 31. AVGUSTA: rokometni mladinski turnir;
V ČETRTEK, 1. septembra: okrajni namiznoteniški turnir — nogomet Old boy Celje — Trbovlje — Košarka: ženske prvenstvene tekme, in sicer Olimpija (Lj.) — Rudar — moška prijateljska tekma Olimpija B. — Rudar;

V PETEK, 2. SEPTEMBRA: boks v Delavskem domu;
V SOBOTO, 3. SEPTEMBRA: slavnostna seja društva;
V NEDELJO, 4. SEPTEMBRA (dopolodne): sprejem športnikov in odbornikov društva na LOMO Trbovlje pri predsedniku občine Ljuzetu DULARJU — ob 13. uri: mladinsko nogometno srečanje Lokomotive (Zagreb) — Rudar — Ob 14.30: glavna slovesnost z razvitjem nove društvene zastave — Ob 16. uri: prvenstvena nogometna tekma Maribor — Rudar — Zvečer: VRTNA ZABAVA. Sodečuje gledališče iz Trbovelj. Vse športne prireditve, ki niso posebej omenjene, bodo na stadionu ŠD Rudarja. — Čas srečanj bo društvo objavilo na lepakih!

Tekmovanje za jugoslovanski nogometni pokal Rudar ni dorasel Odredu

Odred (Ljubljana) : Rudar (Trbovlje) 8:0 (4:0)

Moštvo »Rudarja« je bilo v finalni tekmi za jugoslovanski pokal v nogometu v nedeljo, 21. t. m., po »Odredu« v Ljubljani visoko poraženo. Moštvo »Rudarja« ni predstavljalo resnega nasprotnika in je za poraz v veliki meri kriv slab vratar, ki ima na vesti najmanj 4 gole. Res je, da je bil prvi gol za »Odred« dosežen iz čisto of side pozicije, kar pa ne bi smelo vplivati na končni rezultat. Do pričetka jesenskega prven-

stva je še osem dni in bo prvi nasprotnik »Rudarja« moštvo »Maribora«. Tehnično vodstvo »Rudarja« ima še čas, da uredi moštvo, ki bo nastopalo v glavnem prvenstvenem tekmovanju. Ne bi bilo slabo, če bi se vzelo v poštev tudi mlajše igralce, ki so na pokalnih tekmah v Zagorju in Hrastniku dokazali, da sodijo v prvo moštvo.

Zmag »Odreda« je bila zaslužena — »Rudar« pa je že navajen, da proti »Odredu« v Ljubljani nima uspeha...

BOKS V TRBOVLJAH

V petek, 2. septembra, ob osmih zvečer, bo v dvorani Delavskega doma v Trbovljah prijateljska boks meč med trboveljskim Rudarjem in Metalcem iz Zagreba, ki je v zvezni boksarski ligi na prvem mestu.

Boks meč bo v okviru proslave 10. obletnice ŠD Rudarja in obenem priprava boksarjev za tekmovanje v slovenski ligi.

Vabimo obiskovalce, da se te bokarske prireditve udeležijo v čim večjem številu in podpre domače tekmovalce z bodrenjem. V.V.

Tokrat mednarodno srečanje v rokometu

Zeltweg : Rudar 15:8 (7:2)

V dolga zanimiva tekmi je v nedeljo »Rudar« premagal avstrijske goste iz Zeltwega z visoko razliko 15:8 (7:2). Pred dvema letoma je »Rudar« z istim moštvom podlegel za gol razlike. Tokrat pa so gostje nastopili s precej pomlajeno reprezentanco, ki se vigranim igralcem »Rudarja« ni mogla uspešneje upirati. Prednost pa

so imeli domačini še z odličnim vratarjem. Če bi bili še boljši strelci v domačem moštvu, bi gostje iz Zeltwega odnesli brez meje še neugodnejši rezultat.

Tekmo je avtoritativno sodil Vanelli iz Trbovelj. V septembru bo »Rudar« vrnil obisk »Zeltwegu«.

V predtekmi sta si prvo moštvo »Dobrne« in mladinsko moštvo »Rudarja« razdelila točki 1:1 (0:0). Tekma je bila precej mlačna in nezanimiva in je do rezultata prišlo šele v drugem polčasu.

Tudi žene igrajo v Zagorju košarko

Ker je bilo v Zagorju zanimanje za košarkarski šport tudi med žensko mladino, so se zagorski košarkarji odločili in ustanovili žensko ekipo, ki že redno trenira. Ker imajo košarkarice vse pogoje za napredek in razvoj, upravičeno lahko upamo, da bodo tudi te žene v bližnji bodočnosti z uspehom zastopale zagorski šport.

Vse ostalo žensko mladino, ki bi želela gojiti košarkarski šport, pa vabijo zagorski košarkarji, da se ob ponedeljskih in četrtek zvečer zglasijo na igrišču, kjer bo lahko dobila vse potrebne informacije.

Šport v Brežicah

V znamenju priprav na tekmovanje v republiški ligi in težkih srečanj ob prireditvah II. Posavskega tedna v Brežicah se brežiški nogometaši resno pripravljajo na ta tekmovanja.

Prejšnji petek so gostovali na Senovem kjer so premagali domače nogometaše s 6:1 (3:0). V lepi in borbeni igri, v kateri so se odlikovali: Krolf, Golč in Lilič, so bili uspešni strelci golov Ivkovič 4, Sliškovič in Stamenkovič, medtem ko je bila pri gostih najboljša leva zveza. V nedeljo je bila na stadionu v Brežicah prijateljska nogometna tekma med starima rivaloma domačin »Partizanom« in NK Krško ki se je končala z rezultatom 2:2 (2:1). Zmaga Brežičanov je bila zaslužena, ker so bili tehnično boljše moštvo, medtem ko je goste odlikovala borbenost in od časa do časa ostra igra. Za Brežice so bili uspešni Ivkovič 3, in Sliškovič, za goste pa Presker in Čurin. V živahni in zanimivi igri so bili najboljši: možje na terenu pri gostih odlični vratar Dimc, ki je imel polne roke dela, in Tihole pri domačih pa Golč in Mijuškovič. — Sodil je Lazarevič iz Brežic.

Pred nogometno tekmo sta se srečala v odbojki moštvo »Partizana« in Garnizija iz Cerklja. Tekma se je končala 3:1 v korist gostov.

V Posavskem tednu bodo priredili 2. oktobra 1955 nogometni turnir s sodelovanjem 2 do 3 moštev iz Trbovelj, Zagorja ali Hrastnika in Brežic. Zmagovalno moštvo prejme pokal Posavskega tedna. M. T.

Zagorje 10 let v novi Jugoslaviji

Pred kratkim je izšla brošura »Spominski almanah — Zagorje deset let v novi Jugoslaviji — 1945-1955«, ki ga je izdala košarkarska sekcija Športnega društva »Proletarec« Zagorje. Na prvem mestu je objavljeno posvetilo brošure, dalje članek predsednika LOMO Zagorje in ljudskega poslanca tov. Alojza Lukača »K desetletni obletnici osvoboditve«, spominski članek o pokojnem narodnem heroju Tonetu Okrogarju-Nestlu, članek 10 let našega socialističnega človeka, razvoj komunalne dejavnosti v Zagorju itd.

Ker je brošura zelo zanimivo pisana in najlepši spomin na 10-letnico svobodne graditve v Zagorju, se jo izplača kupiti. Brošura je bila izdana v počastitev tretjega občinskega praznika mesta Zagorja.

Meddruštvena kolesarska dirka v okraju Trbovlje

Kolesarska sekcija ŠD »Rudarja« v Trbovljah je priredila v nedeljo, 21. avgusta spominsko meddruštveno kolesarsko dirko. Start kolesarjev je bil v Trbovljah izpred Doma ŠD »Rudarja« s ciljem Studenec pri Krškem. Dolžina proge: 50 km.

Tekmovalci so kolesarji iz 5 klubov Slovenije.

Zmagovalec v dirki je bil tov. Viktor Pistonič (SD »Rudar«) s časom 1:20.45. Povprečna brzina 36 km na uro.

Prva zmagovalna ekipa je bila »Rog« iz Ljubljane (Zupan, Čadež Gregor) 4:16.25, druga pa »Rudar« Trbovlje (Pistonič, Giulietti, Kovač) 4:22.15.

Zaradi padca dobrega vozača Jožeta Kovača ni mogla zmagati ekipa trboveljskega »Rudarja«.

Kinematografi

»Svoboda Center« — Trbovlje predvaja do ponedeljaka francoski film »GOSPOD RIPOIS«. Naslednji teden v sredo in četrtek pa italijanski film »VOLK Z GORE SILA«.

»Svoboda« — Trbovlje II. bo predvaja do ponedeljaka francoski film »KARNEVAL«.

»Partizan« — Sevnica predvaja 27. in 28. avgusta amer. film »ODLOČITEV FRED ZORO«.

3. in 4. septembra amer. barvni film »IVANHOE«.

Kino Brežice predvaja od 2. do 4. septembra ameriški barvni film »NA GLADKI POVRŠINI« (s Sonjo Henie).

Razp's

za sprejem v enoletno gospodinjstvo šolo v Trbovljah

V enoletno gospodinjstvo šolo se sprejemajo dekleta z območja občine Trbovlje, ki so uspešno skončale šolske obveznosti, najmanj pa dva razreda gimnazije.

Za vpis je potrebna prošnja, kolikovega s 30 din. Prošnji morajo priložiti: 1. zadnje šolsko spričevalo, 2. rojstni list, 3. potrdilo staršev, da bodo plačevali mesečno 1500 din.

Vpisovanje je vsak dan v prostorih šole.

Pouk se začne 6. septembra t. l.

Uprava šole

KOŠARKA

Proletarec : Litija 62:45 (25:19)

V četrtek je bila v Zagorju odigrana prijateljska tekma med »Litijo« in »Proletarcem« Zmagalo je zaslužno moštvo »Proletarca«. Pri »Proletarcu« so se odlikovali: Drnovšek, Dolanc, Anžur, Otopal in Bautič pri »Litiji« pa: Kavčič, Barducky in Skoberne.

V nedeljo so se košarkarji trboveljskega »Rudarja« uspešno revanžirali za prejšnje poraze domačemu »Proletarcu« v Zagorju in to z rezultatom 64:33 (19:19).

V sredo, 31. avg., bo ob 17. uri ponovna tekma druge slovenske košarkarske lige med Kovinar-

jem iz Stor. in Proletarcem na igrišču v Zagorju — Zagorjani — udeležite se v čim večjem številu tekme! M. L.

Nogomet

Pretekli teden bi morala biti v Zagorju odigrana prvenstvena pionirska tekma med »Svobodo« Kisovec in »Proletarcem« Na to tekmo, ki bi morala biti odigrana v okviru prvenstva Zasavja, pa svobodašev ni bilo in so tako Zagorjani zmagali s 3:0 p. f.

V četrtek pa so pionirji »Rudarja II.« v Zagorju premagali »Proletarca« z 2:1 (2:0). Prejetih golov je kriv vratar, ker je zapuščal vrata. M. L.

Kdo plača redni letni dopust v primeru odpovedi

Če je bilo delavcu ali uslužbencu odpovedano delovno razmerje brez njegove krivde, mu mora plačati letni dopust podjetje, ki mu je odpovedalo delovno razmerje, in sicer za 14 dni Seveda v tem primeru delavec ali uslužbenec ne more v istem koledarskem letu več izkoristiti dopusta (Uradni list FLRJ 58/47, spremembe in dopolnitve uredbe o plačnem dopustu).

Pri premostitvi delavca ali uslužbenca iz enega podjetja v drugo se po obstoječi praksi sodi, da doba za pridobitev pravic do plačnega letnega dopusta ni bila pretrgana in bo priznani svoji dopust lahko izkoristil pri novem podjetju. Isto kot

za premostitev iz enega podjetja v drugo velja tudi za primer, da je delavec ali uslužbenec odpovedal prejšnje delovno razmerje z odpovedjo, ki se ne more izpodbiti, z izstopom iz dela — za kar veljajo določbe o vzpostavitvi in prenehanju delovnega razmerja (Uradni list FLRJ 84/48), ali pa da je delovno razmerje prenehalo po obstoječih predpisih zaradi likvidacije ali razformiranja podjetja. V vseh naštetih primerih je ostalo delovno razmerje ne pretrgano, kolikor je delavec ali uslužbenec nastopil delo pri novem delodajalcu najpozneje v desetih dneh po izstopu oziroma razkinitvi delovnega razmerja pri prejšnjem podjetju.

Objave in oglasi

OBVESTILO

Kmetijska zadruga v Brežicah obvešča vse kmetovalce in kupece, da bo priredila v okviru »Posavskega tedna« v Brežicah izredne seje, in sicer:

konjski sejem v torek, 4. oktobra 1955;

živinski sejem v četrtek, 6. oktobra 1955;

svinjski sejem v soboto, 8. oktobra 1955.

Za pojasnila se obračajte na Kmetijsko zadrugo in se sejmov udeležite v čim večjem številu.

RAZPIS

Industrijska kovinarska šola Strojne tovarne v Trbovljah sprejme strokovnega učitelja, predavatelja za strojegradnjo, tehnologijo in tehnično risanje.

Pogoj: strojni tehnik ali strokovni predavatelj-delovodja z večletno prakso.

Plača po tarifnem pravilniku. Pismene ponudbe poslati na upravo Industrijske kovinarske šole Strojne tovarne v Trbovljah.

OBVESTILO

Sporočamo vsem obiskovalcem Potujočega kina, da pričnemo z rednimi predstavami s 1. septembrom 1955

OBVESTILO

Vse kmetovalce obveščamo, da bo Kmetijska zadruga Brežice opravljala v dneh II. Posavskega tedna od 1. do 9. oktobra 1955 odkupe kmetijskih pridelkov in kmetijskih proizvodov. Priglasite količine ki jih nameravate prodati da zagotovimo kupece za vašo prodajo. Priglasitve pošljite na dopisnici na naslov Kmetijska zadruga Brežice ali na upravo »Posavskega tedna« v Brežicah. Oglejte si naš paviljon na razstavišču kjer boste prejeli vsa podrobna pojasnila o prodaji vaših pridelkov in o nakupu reprodukcijskega materiala, umetnih gnojil in kmetijskih strojev.

Upravni odbor Kmetijske zadruge v Dobovi razpisuje mesto POSLOVODJE

gostinskega obrata v Dobovi. Potrebna je strokovna kvalifikacija s pismenimi dokazili. Nastop službe takoj. — Plača po dogovoru. Pismene ponudbe pošljite na gornji naslov najpozneje do 1. septembra 1955.

OBJAVA

V trboveljski Glasbeni šoli bo vpis učencev od 5. do 7. septembra, in sicer za tiste, ki so bili v minulem šolskem letu že vpisani. S seboj prinesite spričevala. Na novo sprejete učence bomo vpisovali od 8. do 10. septembra samo za sledeče predmete: solopetje, čelo, kontrabas, flauta, klarinet, oboa, rožički rog, fagot in vsa trobila.

Vodstvo šole

OBVESTILO

Obveščamo vse kmetovalce, da bo Kmetijska zadruga v Brežicah odprla s 1. septembrom 1955 specialno trgovino za oskrbo kmetijstva v novih prostorih v Brežicah, Pod obzidjem št. 27.

V zalogi imamo vse vrste umetnih gnojil, bogato izbiro kmetijskih strojev in nadomestnih delov ter zaščitnih sredstev in galice.

Trgovina za oskrbo kmetijstva Kmetijske zadruge Brežice

RAZPIS

Vpisovanje otrok v otroške vrtnice v Trbovljah II in na Vodah bo 2. septembra t. l. od 8. do 12. ure v prostorih vrtnic.

Vpisovanje zamudnikov v 1. razred bo istega dne v pisarni osnovne šole.

Vodstvo šol

PREKLIC

Preključujem za neresnične besede, ki sem jih govorila proti Viktoriji Stojns in se ji zahvaljujem, da je odstopila od tožbe. Hrastnik, 20. avgusta 1955.

Karli Anžlovar

MALI OGLASI

PRODAM posestvo s 4 hektarji zemlje — hišo z gospodarskim poslopjem, z električno razsvetljavo, z inventarjem ali brez (redim 4 glave živine) — Frančiška Zaman. Zg. Laknica 11, Mokronog

KDOR MI POSODI 30.000 din gotovine za 1 leto v knjižbo I., mu plačam 20% obresti. — Naslov v upravi lista.

KINO BREŽICE sprejme v službo blagajničarko. Nastop službe s 1. oktobrom 1955. Pogoj: nižja srednja šola ali 3-letna praksa v podjetju. Plača po tarifnem pravilniku ali dogovoru. Pismene ponudbe z življenjepisom poslati na upravo kino podjetja.

ZAHVALA

Vsem, ki so nam ob nenadni smrti po kratki in težki bolezni s tolažilnimi besedami lajšali izgubo našega dobrega soproga, očeta, teta in starega očeta.

Franca Matka

se zahvaljujemo. Zahvaljujemo se tudi darovalcem vencev in vsem, ki so dragoga pokojnika spremljali na njegovi zadnji poti.

Posebno zahvalo izrekamo tov. dr. Košuti za njegovo požrtvovalnost pri zdravljenju in posebno skrb za njegovo stanje v bojnišnici tov. Martinu Gosaku kakor tudi upravi rudnika, delavski godbi, pevskemu zboru »Zarja«, gospodinu Juri Borzu in tov. Milici Murne in Ani Zojčič.

Zena Beža sinova Rud' in Franci, hčerka Slavka zet Ivo, snaha Valči in vnuki.